

# SOLIA

THE  
HERALD  
JACKSON, MI

JUNE  
1999  
VOL.  
LXIV,  
No. 6



(AFP Photo)

JUN 15 1999  
LIBRARY-P.A.O.I

## AN HISTORIC VISIT



# SOLIA

THE  
HERALD

**BUSINESS MANAGER /  
ROMANIAN EDITOR:**  
Dinu Cruga

**ENGLISH EDITOR /  
SECRETARY:**  
Rev. Dn. David Oancea

**CHAIRMAN:**

Rt. Rev. Bishop  
Nathaniel Popp



**STAFF:**

Mark Chestnut

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

## CONTENTS

### English Section

<i>Hierarchal Schedule</i> .....	2
<i>OCA Seminary Appeal Sunday</i> .....	2
Editorial: <i>When a Visit is Not a Visit,</i> His Grace Bishop Nathaniel .....	3
Opinion: <i>An Open Attack Against the Orthodox Church,</i> Alexandru Nemoianu .....	4
<i>Statement of His Beatitude, Metropolitan Theodosius on the Tragedy in Littleton, Colorado</i> .....	5
<i>Convocation: The 67th Annual Church Congress</i> .....	6
<i>Vatra Troitza Cross Fund</i> .....	6
<i>85th Anniversary - St. Elias Church, Ellwood City, PA</i> .....	6
<i>Smithsonian Folklife Festival</i> .....	7
<i>World Church News</i> .....	7
<i>Florence Helen Sirb - In Tribute / Episcopate Staff Secretary</i> .....	8
<i>How Should We Conduct Ourselves in the Evening Before Sleep?,</i> Metropolitan Gregory of St. Petersburg .....	10
<i>Congratulations Graduates!</i> .....	11
<i>Solia Financial Report</i> .....	11
<i>In Memory, Dna. Ps. Eva Muntian Dinu</i> .....	12
<i>In Memory, Boris Puscasu</i> .....	12
<i>Help! AROY / Stanitz Scholarship Recipients</i> .....	12
<i>New Rates for Obituaries &amp; Graduation Announcements</i> .....	12
<i>Parish Register</i> .....	13
<i>Financial Report</i> .....	15
<i>40th Annual Debutante Ball</i> .....	15
<i>Alexander Cucu Dies</i> .....	15

### Romanian Section

<i>În Limbo, Dar Nu Pentru Că Voim, P.S. Sa Nathaniel</i> .....	16
<i>Sămânda a Fost Aruncată, Dinu Cruga</i> .....	17
<i>Despre Sfânta Biserică</i> .....	18
<i>Prietenul Meu, Sârbul, Maricel Popa</i> .....	19
<i>Sfânt, Sfinți și Sfințenie, Pr. N. Stoia</i> .....	21
<i>Crez Orthodox, N. Steinhardt</i> .....	23
<i>Noi Preoți Primiți în Rândul Clerului Episcopiei Ortodoxe Române din America de Nord</i> .....	24

## HIERARCHAL SCHEDULE

**April 23, London, ON. Holy Cross Mission.** Memorial Service for founders.

**April 24, Ottawa, ON. St. Nicholas Mission.** Hierarchal Divine Liturgy at St. Elias Antiochian Church. Banquet.

**April 25, Montrel, PQ. St. Nicholas Mission.** Hierarchal Divine Liturgy at Advent Anglican Church. Banquet.

**April 30, Southfield, MI. St. George Cathedral.** Saracusta Service for Florence Sirb.

**May 1, Southfield, MI. St. George Cathedral.** Funeral Service for Florence Sirb. Burial following at St. Mary Cemetery, Vatra.

**May 2, Rives Junction, MI. Dormition Monastery.** Hierarchal Divine Liturgy.

**May 9, Rives Junction, MI. Dormition Monastery.** Hierarchal Divine Liturgy.

**May 15, Fairlawn, OH. Presentation of Our Lord.** Wedding of Joseph & Amy Bologna.

**May 16, Rives Junction, MI. Dormition Monastery.** Hierarchal Divine Liturgy. ✱

## JULY ISSUE DEADLINE

# June 11

## OCA SEMINARY APPEAL SUNDAY

SUNDAY, JUNE 27

Please be generous.

**COVER:** Patriarch Teoctist of Romania hosts Pope John Paul II during the first official visit of a Roman Catholic pontiff to an Orthodox country in nearly 1,000 years. The Pope visited Romania on May 7-9.



# WHEN IS A VISIT NOT A VISIT?

When is a visit not a visit? When no one knows about it? Perhaps! Such was the case of the visit of the Roman Pontiff, Pope John Paul II to Romania. Hailed by a limited few as a pivotal historic event, the on-again, off-again visit transpired without the knowledge of the majority of the world's people. They saw nothing, heard nothing and read nothing of this unique event. The visit had no media coverage in North America, and we suspect that the same can be said for world-wide media. Articles will appear in esoteric ecumenical journals at a later date, "post factum," but to date this "visit-which-was-not-a-visit" had no immediate impact on the world. The attitude of the media is obvious in that it chose to cover the brief encounter between the Pope and a disenfranchised Albanian leader while ignoring his three day visit to Romania and discussions between the two spiritual heads of millions of souls. Will there be consequences in the future?

It is an established Vatican rule of protocol that before a pope accepts an invitation from a government to visit its nation, he requires an invitation from the head of the major local faith community as well. The Romanian government has long expressed its fervent desire to have the Roman Pontiff visit Romania, and for the past several years has pressured the head of the Church, His Holiness, Patriarch Teoctist, to submit his invitation with that of the handy government invitation. During our visits in Romania, in 1994 and 1995, and in conversation with representatives of that government in North America, the question inevitably arose: "What do you think about a visit of the Pope to Romania? Will the Patriarch invite him?"

The government's unwitting dependency on the Church for the success of this visit is interesting in view of recent attitudes displayed toward the Church. At times there are those, in and out of government offices, who have intentionally endeavored to shift blame for the previous oppressive communist regime from themselves onto the Church hierarchy. They fault the Church for having done nothing against the regime, pointing out the success of the Polish Roman Catholic Church. These critics of the Church chose to ignore that it was not the Polish Church alone which acted against the communist government but large movements of the people, in particular "Solidarity," working together with the hierarchy. There is no evidence of such a "grass-roots" lay-movement in Romania which sought to align itself with the Church leaders against the regime. Now, it is fashionable to fault the leaders of the Church while ignoring that the Church is not the hierarchy alone but all the faithful who did

not create anything close to "Solidarity."

Others, who perceive the Church as something anachronistic, "folklore," consider the Church as a kind of "department of the State," expendable in light of what they judge to be needs of the State. They see the visit as a kind of prelude to a "secular Florentine-type of reunion" to benefit the nation. Others, in their hearts, if not in public, declare themselves inimical to the teachings of Christ and his Church and actively seek to eradicate the Church from the hearts of the faithful, denying to her the over-all important role she has played in defending and preserving the Romanian people through the Orthodox faith, refusing to recognize her as the "National Church."

From the few personal observations we have heard about the visit, the Romanian government, in its desire to impress the Pontiff, shone the spotlight on him, literally overshadowing Patriarch Teoctist.

Why was the government so intent on hosting the Pontiff? Its implied desire to calm certain elements, the Roman and Greek Catholic communities of the Romanian population in respect to "restoration of property," cannot be the major reason. The government, we perceive, had some naive notion that if the Bishop of Rome were to visit this unique "Latin" nation, an Orthodox nation, then that nation would appear more "acceptable," more "western," and the process of "catch-up" with the rest of the "civilized world" would be moved onto the fast track. We say, in the subjunctive, "be moved," as though this visit would cause the rest of Europe to suddenly appreciate and promote Romania to the top of its list of priorities and welcome into the fold this lost sheep, this bulwark against the Turk of the past, this country of Stefan Cel Mare (Stephen The Great) whom a Roman Pontiff named, "The Athlete of Christ!"

Oftentimes, those of us who do not live "in Tara" (in Romania) are reminded that the world should not forget what Romania did to stem the rise of Turkish Islam domination against the rest of Christian Europe, and on this basis it should be helped to "progress." Our response was, "Sorry, but Americans, in general, have a limited knowledge of European history. Most do not know that Romania is not the capital of Italy. But don't worry, most do think that "Danish" is the name only of a pastry. Don't look to the past as the source for present admiration and reward for past deeds, but pull yourself up by your own bootstraps."

The government's assumption was false, the idea old-fashioned and the timing too late. It might have been useful in the time of the Austrian Empire but not today. Is the Pope identified as a political leader? We believe not in the strict sense. Decided to define "papal infallibility" under pressure from Bismark's politics, and walling itself into the "Vatican City State" in protest against Garibaldi's unification of the Italian states, the papacy disrobed itself of its former military forces in the last century. De-clawed of the armed

*Cont. on page 4*



forces it maintained in past centuries, the Vatican's modern major weapon is its indisputable diplomacy. The three day visit, however, did not produce an elected diplomatic intercession before the modern thrones of democracy in today's Europe in behalf of a "Sister-Church and Latin Fraternity."

This is not to say that European nations do not respect the pope as the head of the numerous Roman Communion. However, when the statistics reveal that in Italy, Germany, France and other "traditional" Roman Catholic countries, the percentage of believers is less than 15%, then one understands that the power of the Vatican is not a political one but a moral one, and even this can be questioned. When St. Louisians, at the Pope's recent "whistle-stop" visit in their city, were asked if they thought that Pope John Paul II was "doing a good job representing the Roman Church," 70% said, "Yes!" When polled, however, if they felt bound to follow the teaching of the Roman Church, an even higher percentage said, "No! It is a matter of individual choices."

Does it mean that the idea of the Romanian government, that some great good, some secular advancement for the Romanian nation would result from this visit beyond that of the Patriarch and Pope embracing, was mistaken? There must have been an intention of gaining some "public good"; otherwise, why did the government invite the head of a faith community to an official state visit. What could have been the government's agenda other than an appeal through the Vatican to the West to be "acceptable."

This was, in fact, a "visit that was not a visit." It was of no great benefit to the Romanian nation. But who did gain was Vatican diplomacy, because it can boast of having been co-hosted by the head of the second largest Orthodox Patriarchate. Now the Patriarchate must respond to the other Orthodox Patriarchates about the scope of this visit.

But wait! There is a further benefit to this visit other than Vatican diplomacy. The visit can be seen as a step along the road to Christian reunion. "Nolens, volens" (unwillingly, willingly), the Romanian government, by promoting this papal visit, has jockeyed a role in a larger plan, a divine plan.

Pope John Paul II has been a vociferous advocate of Christian unity, addressing his aspirations to the Orthodox Church. It is no wonder that he was pleased to accept the invitation to visit this Orthodox nation; and likewise, the Romanian Church should feel blessed as acting on the Lord's command, "Ut unum sint" (that all may be one). She opened her arms to this pontiff who, in his declining years, is keenly aware that his own Church is now a Communion as diverse as the Anglican Communion. Without union with Apostolic Orthodox Christianity, the Roman Communion is orbiting farther and farther from her apostolic moorings into the secular world of relativity and

## AN OPEN ATTACK AGAINST THE ORTHODOX CHURCH

On March 24, 1999 our impeached President ordered the beginning of a furious and savage bombing campaign against a sovereign European state that was not threatening the United States, its allies, their citizens or their interests. Since then, Yugoslavia and its people have been continuously bombed in an increasingly brutal and vicious manner.

This war was a consequence of a number of errors, wrong decisions, the desire of a non-presidential President to look "presidential", wrong information, etc. However, the pretext for this war was a desire to "avoid a human catastrophe," namely the harming of Albanians living in the Serbian province of Kosovo-Metochia. It is undeniable that the Milosevic regime committed a number of despicable crimes against the Albanians living there. It is also undeniable that crimes against the Serbians living there were committed as well. All the while, the number of crimes committed in Kosovo-Metochia by the Serbian forces or by the Kosovo "liberation" army were but a tiny fraction of those committed against the Kurds in Turkey (with an army equipped to a good extent with American taxpayer money, which while committing atrocities against its own people, participates in the bombing of Yugoslavia). The stench of hypocrisy is obvious and annoying. Even more disturbing is the fact that what started as a war against Milosevic, has turned into a war against the Serbian people. The most flagrant proof is given in the May 10th, 1999, issue of the liberal-secularist magazine "The New Republic."

*Cont. on page 9*

decaying humanism.

At the time of Vatican II (1962-66), almost one hundred years after Vatican I defined "Papal Infallibility" the Roman Church was at a fork in the road of external church relations: to turn toward the Protestant West or to the Orthodox East. She chose the West, humanism and secularization, and the undeniable result is the Roman Church disintegrating into the Roman Communion.

When is a visit not a visit? When it is a homecoming! Let us watch for the future fruit of this visit, so cavalierly ignored by the media powers that be, and trace the finger of the author of history, God himself, in this other-worldly event. ✽

**NATHANIEL, Bishop of Detroit**



# STATEMENT OF HIS BEATITUDE, METROPOLITAN THEODOSIUS ON THE TRAGEDY IN LITTLETON, COLORADO

April 29, 1999

Dear Reverend Clergy, Monastics and Faithful of the  
Orthodox Church in America:

Christ is Risen!

For weeks our sensibilities have been shocked by images of violence and death in the Balkans. On Tuesday, April 20, 1999 — on the Orthodox Christian calendar, the “Day of Rejoicing”: on which we commemorate the faithful departed — our sensibilities once again were shocked by new and equally disturbing images of violence and death, this time in our own land.

The senseless shooting and bombing in Littleton, Colorado’s Columbine High School, which left fifteen individuals, including the two troubled teenage perpetrators, dead and many others hospitalized, has stunned our nation. How could this happen? What have we done wrong? What can be done to assure that this painful tragedy is not repeated again?

Surely these questions are not new. They are the same questions we asked after the half-dozen similar school shootings which have occurred during the past two years. Sadly, the answers, which all too often focus on legislation rather than motivation, have been inadequate at best and downright wrong at worst. Endless debates on gun control have not stopped the violence. Calls for parental controls over children’s internet access have done little. Everything from rock lyrics to video games to television violence to a lack of metal detectors in school lobbies has been targeted as the root of the massacres in Littleton and elsewhere.

Despite demands for a return to “family values,” there are countless children in our society who have never been permitted to enjoy the delights of childhood. Many grow up alone, perhaps out of necessity, as their parents pursue careers and other quests. I recently read a disturbing article which reported that, in a survey of middle school children, nearly half said they would rather surf the internet than have a face-to-face conversation with another person. A culture which demands a renewed focus on the family while applauding the development of computer software for infants is a culture in trouble, a culture in which hearts have grown cold, a culture in which human relationships have been marginalized in the quest to give our children an “edge” on their peers, regardless of the cost.

Legislation may indeed help reduce the availability of guns or warn the public about violent and inappropriate visual and verbal images on television. But legislation is incapable of reaching deeper to the real crisis facing American young people: the need for loving adults who are willing to listen, to empathize, and to accept young people — adults who are willing to help them overcome the uncertainties and doubts, the anger and the fears, the disappointments and cynicism that are a part of adolescence. The title of a song popular in the late 1960s, “All You Need is Love,” may have been dismissed as naive and shallow; for those convinced, as the Evangelist John writes, that “God is Love,” I dare say it holds the only answer — and the only solution.

To the families of those who died in Littleton, Colorado, I write with deep sympathy and sorrow, offering our prayers and the comfort of the risen Lord, Jesus Christ. Your loss is our loss. Your pain is our pain. And your hope is our hope.

To all who would listen, I write with renewed fervor and conviction: Love your children. Accept them for who and what they are. Guide them in learning, in living and, above all, in loving. Talk less. Listen more. They are not our enemies, but the products of our love and a reflection of the Creator Himself. While preparing them for adult life, do not rob them of the joy and delight of childhood and adolescence. While keeping a watchful eye on them, resist the temptation to live their lives for them. Treasure your relationship with them, for it can never be recaptured at some later point in time. Nurture them in the Christian life, in the sacraments and worship of the Church, in forming loving relationships and friendships based on the God Who is Love itself. Recognize that their spiritual thirst will remain with them long after they have lost interest in soccer and have grown bored with the internet. Be there for them as a loving presence in their lives, just as our loving Father in Heaven is there for us at all times. And above all, remember that it was Jesus Christ Himself Who told us that unless we become like little children we will not inherit the Kingdom of God.

With love in the risen Christ, ✠

+ THEODOSIUS  
Archbishop of Washington  
Metropolitan of All America and Canada  
Primate of the Orthodox Church in America



# CONVOCATION

*In conformity with Article III, Section 7, of the Episcopate By-Laws, we hereby call into session*

## THE 67TH ANNUAL CHURCH CONGRESS

**THURS., JULY 1 - SUN. , JULY 4, 1999**

All priests presently serving a parish and all lay delegates in the Congress legally elected by the parish assembly, whose credentials have been verified by the Congress, are called into session.

The Congress will be in session starting **FRIDAY, JULY 2, 10:00 a.m.**, Eastern Daylight Savings Time.

The AGENDA, as printed in the Annual Report to the Congress, will include:

- The Reading/Approval of the 1998 Congress Minutes
- The Official Reports to the Congress
- The Reports from the Episcopate's Auxiliaries
- New Business as submitted by the parishes and/or the Episcopate Council.

**+NATHANIEL, Bishop**

## CHURCH CONGRESS PROGRAM

### THURSDAY, JULY 1

- 8:00 a.m. Divine Liturgy
- 9:00 a.m. Clergy Conference
- 1:00 p.m. Lunch
- 2:00 p.m. Conference Reconvenes
- 5:00 p.m. Vespers & Sermons
- 7:00 p.m. Supper
- 8:00 p.m. Episcopate Council Meeting

### FRIDAY, JULY 2

- 8:00 a.m. Divine Liturgy
- 9:00 a.m. Registration
- 10:00 a.m. Invocation to the Holy Spirit  
67th Congress Convenes
- 1:00 p.m. Lunch
- 2:00 p.m. Congress Reconvenes II
- 5:00 p.m. Vespers & Sermons
- 7:00 p.m. Supper
- 8:00 p.m. Open House for Bota  
Administrative Building /  
Cultural Program

### SATURDAY, JULY 3

- 8:00 p.m. Divine Liturgy
- 9:30 p.m. Congress Reconvenes III
- 1:00 p.m. Lunch
- 2:00 p.m. Congress Reconvenes IV
- 5:00 p.m. Great Vespers & Sermons
- 7:00 p.m. Supper
- 8:00 p.m. Program & Dance

### SUNDAY, JULY 4

- 8:30 a.m. Matins
- 9:30 a.m. Procession
- 10:00 a.m. Hierarchal Divine Liturgy  
Independence Day Te Deum
- 1:00 p.m. Congress Banquet & Program

**Host Parish:**

Holy Trinity Church, Youngstown, Ohio

# VATRA TROITZA CROSS FUND



**Model of Troitza  
for the Vatra**

Approximately one-third of the cost of the hand-carved wooden Troitza to be placed at the corner of the Vatra property has been donated. **\$2,500 is still needed** to be able to complete this project which will replace the cross which had beautifully marked the beginning of the Diocesan Center's property until age and natural deterioration brought the old cross down.

Please consider making your tax-deductible donation today. Make your check payable to:

**R.O.E.A.** and note: Troitza Fund. Send to: PO BOX 309, GRASS LAKE MI 49240-0309. ✱

*You are cordially  
invited to attend the*

## 85th ANNIVERSARY ST. ELIAS ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

Ellwood City, PA

**JULY 17-18, 1999**

**His Grace, Bishop NATHANIEL  
will preside at the celebration**

**Saturday, July 17**

**6:00 pm - Parastas & Great Vespers**

**Sunday, July 18**

**10:00 am - Hierarchal Divine Liturgy**

**Banquet following the Liturgy at  
Villa II, Rt. 18, Big Beaver Plaza,  
Beaver Falls, PA**

*Please RSVP by July 1, 1999 to:  
Mary Rugh - (724) 758-5963 or  
Irene Buner - (724) 758-9467*



# SMITHSONIAN FOLKLIFE FESTIVAL

## "Gateways to Romania"

On the National Mall, Washington, D.C.  
June 23-27 & June 30-July 4, 1999



A drawing of the actual wooden church from Maramures which will be constructed on the mall by carpenters from Romania.

This summer from June 23-27 and June 30-July 4, Romania will be one of the featured countries at the 1999 Smithsonian Folklife Festival, together with South Africa and the State of New Hampshire. Titled "Gateways to Romania," the festival will offer over 1 million visitors the opportunity to see and taste Romanian culture on the National Mall, America's *piata centrala* in Washington, D.C. Together with a wide variety of craft demonstrations, traditional music and dance, and a wooden church from Maramures, constructed especially for the festival, the American public will feast on *sarmale cu mama-*

*liguta, papricas de pui cu galuste, mititei*, and other traditional favorites.

"Gateways to Romania" presents America with a unique opportunity to visit Romania without ever leaving the United States. The Festival will offer visitors gateways to everyday life, ritual and knowledge of and about Romania. Carpenters from Maramures will craft, carve and erect traditional gateways on the Mall as well as illustrate the skills of traditional basilica building. Icon painters, carvers and egg decorators demonstrate ritual arts. Music and dance groups from Moldova, Transylvania and Wallachia perform a variety of traditions that ceremonially mark the seasons and celebrate the life of Romanian villages in sound, movement, costume and theatrical play — inviting Americans to join in. A variety of craftspeople including weavers and potters demonstrate different regional styles. Visitors will be able to interact with the Romanian crafts people, dance the *hora*, enjoy Romanian beverages in the *gradina de vara*, and shop for special items made by the festival's participants. Of special interest to Americans of Romanian descent, June 26 will be Romanian-American day. From 5:30-9:00 p.m., the Mall will be filled with live music, food and dance. Additionally, on July 1 in the afternoon, a Romanian / New Hampshire violin demonstration & music will take place. The festival is free to the public.

The Festival is crucially important to Romania, since this event has a history of increasing investment and tourism in participating countries. It also provides a

# WORLD CHURCH NEWS

## Orthodox Play Key Role in Freeing GIs

Pittsburgh Post-Gazette, May 2 — Although the Rev. Jesse Jackson was the focus of media attention during the religious leader's mission to free the U.S. soldiers held captive in Belgrade, the effort might have been fruitless without the delegation's Orthodox clergy, including Serbian Orthodox Bishop Mitrophan Kodoc of Sewickley, Pennsylvania. Jackson and Mitrophan traveled with a delegation organized by the National Council of Churches, which includes all of the major Orthodox Churches in the United States. Although Muslim, Catholic, Jewish and Protestant leaders also went on the trip, it was the Orthodox who predominated. Mitrophan, a native of Bosnia, was appointed bishop of Eastern America nearly a decade ago by the Synod of Bishops of the Serbian Orthodox Church in Belgrade. Also part of the delegation were: V. Rev. Leonid Kishkovsky, ecumenical officer of the Orthodox Church in America; Bishop Dimitrios, ecumenical officer of the Greek Orthodox Archdiocese of America; Rev. Irinej Dobrijevic of International Orthodox Christian Charities; Congressman Rod Blagojevic of Chicago; Zoran Hodjera, president of the parish council of St. Luke Serbian Orthodox Church in Washington, D.C., which organized a prayer vigil for peace outside the White House during NATO's anniversary.

Ann Rodgers-Melnick

Cont. on page 14

valuable opportunity for Romania to improve her image here in the U.S. and around the world. The cost of Romania's participation is \$1.25 million made possible through public funding from the Smithsonian Institution and the Romanian government. Major sponsors include: Coca-Cola and Connex GSM. Contributors include: Chase Manhattan Bank, Romanian Development Bank, General Electric and Timken Foundation. Several other levels of support from companies and individuals make up the balance of the funding.

## Volunteers Needed

Assistance is needed for all aspects of the Festival. Please contact: Kate Stinson, Tel: (202) 287-3436 / Fax: (202) 287-3529 / E-mail: [kstinson@folklife.st.edu](mailto:kstinson@folklife.st.edu) / Web site: <http://www.st.edu/folklife>.

## Other Events at Festival Time

The festival on the mall is strictly a Romanians from Romania event. Other events related to Romania will also be held at locations other than the Mall. A preliminary listing of events includes:

- June 25 - Congress of Romanian Americans (CORA) Meeting (a.m.)
- June 28 - Romania in Maryland (p.m.)
- June 30 - Romanian Software Expo (a.m.) - Reception / Art Exhibit / Concert (p.m.)

Armand Scala, President of CORA, is a member of the International Committee for Romania at the Smithsonian.



# FLORENCE HELEN

**SIRB**  
**1918-1999**

*In Tribute*  
*Episcopate Staff Secretary*



**Florence H. Sirb**

On April 16, the Feast of "The Life-giving Fountain," Florence Helen Sirb, Episcopate Staff Secretary, entered the hospital for treatment. In a little over a week's time, on the following Sunday of the "Myrrh-bearing Women" (April 25), she fell-asleep-in-the Lord.

Florence is the daughter of Pavel (from Igisdorf ) and Flora nee Bodoniu (Bodony) Sirb Cindea (from Orbau ), Transylvania, the fifth of six Sirb children: Anna, Mary, Victor, Paul, and Aurelia who preceded her in death. Her father died in 1927, leaving his wife to care for six children. Flora Sirb married Nicholas

Cindea and to them was born Nicholas — Florence's only surviving sibling.

Florence was born July 13, 1918, in Farrell, Pennsylvania, a typical multi-ethnic Pennsylvania steel town where she attended grade school. She was a serious child, a dreamer, a poet who would later write children's stories and verses. Her early life centered around the Romanian community, Holy Cross Parish and "Casa Romana."

Having completed high school, she enrolled in Westminster College, New Wilmington, Pennsylvania (1936-40) where she frequented Bible classes and was present at chapel, even though it was not required of the Orthodox students. Little did she know then that most of her later years would be spent in participating in religious services across the United States and Canada.

Having completed college in 1940, Miss Florence found her first teaching position in a small school in Ashtabula County in Collbrook, Ohio. From 1943 to 1957, she was an Executive Assistant in Sales at Sharon Steel. She possessed life-long honesty and loyalty which characterized her to her demise.

She was an active woman, usually the one who was content to make others happy. Florence maintained a reserve which gave her a private aura. All through the years, she cared for her mother, Flora, who would make her home with Florence until her death. Florence did not marry.

After the War, Florence taught in the Farrell High School until her retirement in 1980. From 1947-57, she taught commercial business night-courses to the soldiers who had returned home. There are not a few people today who are indebted to her for their foundation in the business world.

In the Romanian Community, she was active in various service organizations, holding offices in a number of them. She spoke Romanian well. At 75 years, she still recalled the words and music to a Colinda which her mother had taught her as a child. Recently, in a republished book, we found the words that match with Florence's remembered words. This gift of memory served her to the end of her days; her mind remained clear and alert.

Florence loved words; she was an avid cross-word puzzle devotee, a sign of her penchant to communicate. For many years, she had a column in the SOLIA diocesan newspaper and also wrote for the Orthodox Children's magazine, "Young Life." Florence wrote short moral stories for children and poetry.

Her services to her home parish, Holy Cross, Hermitage, Pennsylvania, were manifold, including teaching religious education. In 1975, a new priest came to Holy Cross in Hermitage, Pennsylvania, and Florence volunteered her talents to the parish office. She was appointed Treasurer of the Holy Transfiguration Monastery, Ellwood City, Pennsylvania, enjoying a good relationship with Mother Alexandra. Florence's admiration for the nuns of that monastery, the monastery of the Holy Dormition, at Rives Junction and the Protection of the Holy Virgin Monastery in Colorado contin-



ued through the years. Representatives for each of the three monasteries were present for her burial.

Florence was Secretary in 1982 to the Board of ARFORA; she attended many Congresses. She was a Charter Member and Past President of the Shenango Valley Orthodox Women's Guild and a promoter of an International Inter-Orthodox Guild. She was also a member of the Orthodox Brotherhood, attending their conferences as well as those of the AROY.

In 1982, responding to a call by her Church, Florence relocated to the "Vatra" where she became a staff member and Secretary to Bishop Nathaniel and an Assistant Treasurer for the diocese, a position she held over the 17 years at Vatra. She was recorder of Parish Statistics and reporter for the SOLIA and liaison to the OCA Chancery in addition to her daily secretarial office work. Most of the tedious work of reports and forms landed on her desk, and she tackled it with order and persistence until she brought it to completion.

Florence brought all of her talents to bear. Courteous, efficient, Florence carried out her work with dedication and loyalty. During her illness, she continued to do special work at home as her health allowed.

Miss Sirb's siblings were scattered across the nation, so she made new friends in the Episcopate. She was known to the Metropolitan, Archbishops, Bishops and clergy, clergy wives, religious and faithful. Her neighbor, Audrey Houston, was a loving friend and great comfort to her during her 17 years at the Vatra and was as a sister.

Over the years, Florence endured a debilitating blood ailment. She would falter and then revitalize, but finally, her body could no longer respond.

In the Vatra Cemetery, she is at rest where she had prepared a place for herself some years before. Her stone was there for her to see. When two years ago she prepared the names for her brothers' headstones for the stone carver, she wrote their names, dates of birth and death on a piece of "school tablet paper" and then her own with her birth and a question mark. The question has been answered.

The day was Sunday, April 25, the day of the "Myrrh-Bearing Women," those faithful women who served the Lord in his life and who served him in death. Florence Helen Sirb has served the Lord in her life, and now he will serve her with her just reward.

The Vatra Staff: Mark Chestnut, Dinu & Manuela Cruga, Deacon David Oancea, as well as myself, will miss her presence among us.

Pallbearers at the Cathedral were her friends: Dna. Ps. Victoria Moldovan and Adela Price; Dna. Ps. Mary Ellen Rosco, ARFORA President; Ielita Daba, President of St. George Ladies Auxiliary; Ruby Flutur; Eugenia Poroach, ARFORA Treasurer; Florence Churilla, ARFORA Auditor. Honorary pallbearers at the cemetery were: Thomas Carto, Mark Chestnut, Alan Cindea, Dewey Graves, Emil Hoyt, Deacon David Oancea, John Regule.

May her memory be eternal!

If I have taken much space with this necrology, it is

because Florence has no children to mourn her and speak of her life and service to God and fellow. I believe it appropriate that this life be made known, at least once. ✽

+ NATHANIEL, Bishop

## MOVING?

Send your old and new addresses to:

SOLIA, PO BOX 185

GRASS LAKE, MI 49240-0185

## An Open Attack *Cont. from page 4*

In one of the articles featured in that issue ("Milosevic's Willing Executioners"), it was said that the entire Serbian population is guilty, and that "we should not be afraid" to name it "collective guilt," and that such a people should be dealt with "accordingly." In all probability, that was an open invitation to kill the Serbs and to destroy their whole civilization (things, in fact done by NATO's indiscriminate bombings). In another article, it was stated that the Serb resistance against the Nazis during WWII was a myth, and that in fact the Nazis easily defeated the Serbs. That article amounted to no less than an open apology for the Nazi troops and an equally open insult against one of the most gallant forces that opposed (at the price of over one million victims) Nazi atrocities. But the magazine openly expressed the reasons for its support of this war and its hate for the Serbian people in the article. "Holy Wars," signed by Martin Peretz. In this article, the author insulted the entire Orthodox Church and accused her of being "a partner" of Milosevic's in all sorts of abominable crimes (which were not named). Martin Peretz openly expressed hatred for the Orthodox Church, and his is but one of the many voices who today attack the Church of Christ. From their point of view, they have good reason to do so.

The Orthodox Church is the only Christian body which, so far, has refused to apologize for crimes it did not commit, and the only Christian body that preserves and defends the Christian heritage. The secularists and enemies of Christ are also confronted with a situation that both confuses and angers them. After decades of unimaginable persecutions, the Orthodox Church is a healthy, strong, and vigorous body able to answer and overwhelm each and every challenge that confronts her. In such a context, the secularists of this world and the enemies of God unite themselves in assaulting this last bastion. There is no doubt in my mind that they will fail. The Orthodox Church endures under a promise that is mightier than those of men, but the hour is coming when each of us will have to answer whether we stand for a political system or we stand for the Church of Jesus Christ. The Serbs have answered that question. ✽

Alexandru Nemoianu



# HOW SHOULD WE CONDUCT OURSELVES IN THE EVENING BEFORE SLEEP?

by Metropolitan Gregory of St. Petersburg

In the evening, when your daily business should be finished, by no means give yourself over to rest, no matter how much the activities of the day have tired you. It is unbecoming for a Christian to act ungrateful this way. When you have finished your business, lift up your thoughts to the Lord God and sincerely thank Him for all the good things that you have received from Him in the day that is coming to a close, that is, for having remained alive, for your spiritual and bodily strength, for your health, for food, for drink, for all soul-saving thoughts, for all holy desires, for earthly and heavenly light, for help and protection — in short, for every good thing.

When you sit down to dinner, always start and finish it with a prayer, as you do at lunch.

After dinner, just as in the morning after breakfast, occupy your heart with spiritual thoughts. For example, you may probably say to yourself, "I am now a whole day closer to death. What if it is the Lord God's will to call me during the coming night before His righteous Judgment Seat? Would I pass the test? In the morning I intended to pass the whole present day in a holy way, but did I? Have I somehow angered the Lord God?"

After questioning yourself like this,

a) pray in your heart to the All-Holy Spirit that he may enlighten your mind and help you to remember accurately and in detail how you passed the day now coming to a close. That is, how you got up in the morning, how you got dressed, how you said your morning prayers, how you conducted yourself at work in the morning, how you conducted yourself during lunch, during rest after lunch, and in your treatment of your family, neighbors, and strangers. Especially, how did you conduct yourself with any person who is perilous for you, or in any circumstance that is perilous for you: did you expose yourself then to sin, or did your intentions to avoid sin weaken? How did you conduct yourself when you were treated rudely, were not obeyed, were laughed at, and in other such circumstances?

b) Pray that the Holy Spirit may help you to remember accurately what you thought during the present day, what you said, what you did, how you tried or did not try to keep the holy resolution that you made in the morning to shun sin. What especially tended to draw you into sin or even succeeded in drawing you into it? What method did you undertake against the enticements of sin, or against the obstacles to fulfilling the will of God, and why did that method turn out to be inadequate?

c) Pray that the Holy Spirit may help you to remem-

ber accurately how and why you sinned, what you failed to accomplish and why; whether you sinned by harboring foolish thoughts and desires in yourself; whether you sinned in words and deeds; whether you sinned by neglecting to do something good or necessary; whether you sinned against the first commandment, against the second, against the third, and the rest; whether you took part in anyone else's sins, and so on.

d) Finally, pray especially that the Holy Spirit may help you to remember what special holy resolution you made in the morning and what helped you to fulfill it, or else what hindered or prevented you from fulfilling it and whether you took measures against the hindrances: what measures exactly, and why they turned out to be ineffective.

Our spiritual improvement depends precisely on such a diligent investigation of self. Without such a scrupulous investigation of ourselves we cannot have spiritual improvement and no one should ever dream that without it he will perfect himself.

Thus calling to mind how you acted in the past day, adhere strictly to these guidelines: everything good that you find in yourself, consider not yours but God's, for *every good gift and every perfect gift is from above* (James 1:17), and from all your soul thank *the Father of lights* for this. Every foolish thing that you find in yourself ascribe to yourself, your weakness, and your foolish habits. Quickly repent of it, ask pardon of the Lord God, and again make a strong resolution not to sin, especially by the sin that you commit most frequently and eagerly, not to forget the Lord God, and to act circumspectly always and everywhere. Especially make the resolution to keep faithful watch over the chief bad proclivity of your heart, the one that you most often detect in yourself and that you find most pleasant. Then devise the most effective methods for avoiding whatever sins you committed and use these methods conscientiously. In particular, try to devise methods against your chief sin, the one to which you are disposed most of all.

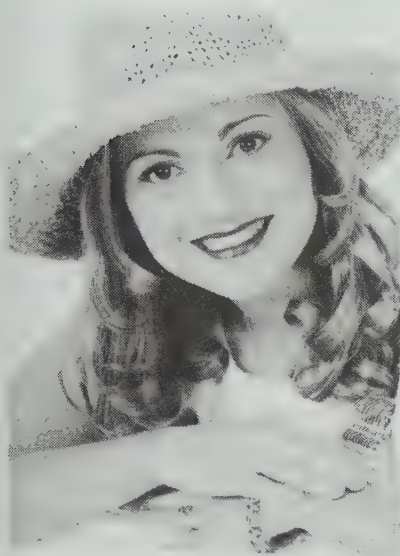
At the same time, pray to the Lord God that He may think it fitting to reveal to you the most reliable methods through which, by His Grace, you may be so strongly confirmed in your resolve and in unswerving fulfillment of the methods that you have devised that you would prefer to die rather than to commit your former sins again and to offend the Lord God again.✠

*Translated by Seraphim F. Englehardt from the book "A Day of Holy Life, or the Answer to the Question, How Can I Live a Holy Life?"*

Reprinted from "Orthodox Life," January-February 1999, pages 5-7.

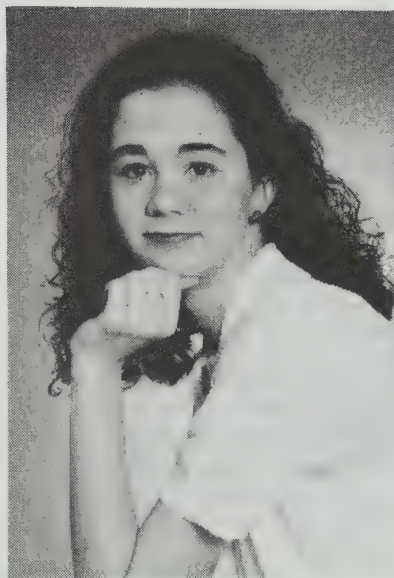


# CONGRATULATIONS GRADUATES!



**Bethany Jean Madsen**, daughter of Craig & Nancy Madsen of Indianapolis, Indiana, graduated from Perry Meridian High School in Indianapolis. Bethany was very involved in leadership roles throughout High School. Among her many accomplishments were: being on the honor roll, representing her class of 371 students at Girls State, Junior class president, President of Fellowship of Christian Athletes, treasurer for student council, attending the student council leadership camp, HOBY International Jr. Leadership Program, FCA leadership camp, attending Indiana State Close-Up, a state government program, singing in the school swing choir, being in two of the schools musicals, named in Who's Who, lettering on the varsity tennis team, tutoring younger children through the High School, staff on the school newspaper, a video anchor for the morning announcements, volunteering at the Community Hospital for two summers, and being a student assistant and office worker. She will be attending Purdue University where she will major in fashion merchandising with a one year study at the Fashion Institute of Technology in New York. Bethany has been a part of her church family, Sts. Constantin & Helen Parish, for the last five years and also a member of Indy-AROY.

As a dancer, she is a member of the Jordan Dance Ensemble of Jordan College Academy of Dance at Butler University, has danced and toured with Hosanna Sacred Arts, and spent the summer of 1998 as a student with the Alvin Ailey American Dance Theater in New York City. She is also the 1999 recipient of the Prelude Award Scholarship for Dance, a prestigious award sponsored by the Children's Museum and Penrod Society of Indianapolis. She has been a frequent visitor to the Vatra since 1994 when she and her family were chrismated into the Orthodox Church. She was a camper for four years and worked as a camp counselor and dining room hostess for two years at Camp Vatra. She is a two time past president of the local INDY-AROY chapter and was a debutante at the AROY convention in 1996. Her future plans include obtaining a job for one year and then attending State University of New York at Purchase to major in modern dance. Her parents are Rev. Dn. David and Ps. Janene Wey of Sts. Constantin and Helen Romanian Orthodox Church in Indianapolis. ✽



**Abigail Mary-Margaret Wey** is a 1999 graduate of the Center for Performing and Visual Arts at Broad Ripple High School in Indianapolis, IN. She has been in the dance magnet for the past four years. During that time she has been on the Academic Honor Roll and is a member of the National Honor Society.

Her activities included playing on the high school varsity soccer team for two years. She studied the piano for ten years and has been doing vocal studio recording since she was five years old.

As a dancer, she is a member of the Jordan Dance Ensemble of Jordan College Academy of Dance at Butler University, has danced and toured with Hosanna Sacred Arts, and spent the summer of 1998 as a student with the Alvin Ailey American Dance Theater in New York City. She is also the 1999 recipient of the Prelude Award Scholarship for Dance, a prestigious award sponsored by the Children's Museum and Penrod Society of Indianapolis.

She has been a frequent visitor to the Vatra since 1994 when she and her family were chrismated into the Orthodox Church. She was a camper for four years and worked as a camp counselor and dining room hostess for two years at Camp Vatra. She is a two time past president of the local INDY-AROY chapter and was a debutante at the AROY convention in 1996.

Her future plans include obtaining a job for one year and then attending State University of New York at Purchase to major in modern dance.

Her parents are Rev. Dn. David and Ps. Janene Wey of Sts. Constantin and Helen Romanian Orthodox Church in Indianapolis. ✽

Her parents are Rev. Dn. David and Ps. Janene Wey of Sts. Constantin and Helen Romanian Orthodox Church in Indianapolis. ✽

## SOLIA

April 22 - May 20, 1999

*We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:*

### FRIENDS

<b>Dr. Margareta Gavrila</b> , Chino, CA .....	\$87.50
<b>George Jonascu</b> , Westland, MI .....	\$50.00
<b>Aurel Barbu</b> , Shelby Township, MI .....	\$25.00
<b>Ana D. Spoa</b> , Ellwood City, PA .....	\$25.00
<b>Dr./M Gary Scavnicky</b> , Troy, MI .....	\$18.00
<b>Constantinos Doskas</b> , Woodbridge, VA .....	\$12.00
<b>John A. Rotar</b> , Santee, CA .....	\$12.00
<b>Janice Datko</b> , North Miami Beach, FL .....	\$10.00

### SUBSCRIPTIONS

**V. Rev. Fr. Nicholas Apostola**, Worcester, MA  
**V. Olimpio Varsogea**, Monroe, MI  
**Dr. Arthur Starr**, Tampa, FL  
**St. George Church**, Canton, OH  
**Gayle Woloschak**, Darien, IL

**St. Mary Church**, Chicago, IL  
**Victoria A. Morin**, Punta Gorda, FL  
**Raymond Damian**, Watkinsville, GA  
**Minerva Popp**, Bloomfield Hills, MI  
**Stephanie Moore**, West Hartford, CT  
**Suzette Pavel**, Delray Beach, FL  
**Nicholas Chiacu**, Woonsocket, RI  
**William Malcom Jr.**, Arcadia, CA  
**Niculae Ghetu**, Phoenix, AZ  
**John C. Badila**, Youngstown, OH  
**Liviu Toma**, Scottsdale, AZ  
**Richard Mirauntz**, Geneva, OH  
**Andreia Sissel**, Austin, MN  
**Mihai Popescu**, Columbia, MO  
**Karen Koertge**, Wheaton, IL  
**Gabriele Butu**, Glendale, CA  
**Constantin Dragut**, Jacksonville, FL  
**Dr. Valeriu Albu**, Charleston, WV  
**Valerie Oana**, Lachine, PQ  
**Maria Zuza**, Windsor, ON



# IN MEMORY



**Dna. Psa. Eva  
Muntian Dinu**

Preoteasa Eva Dinu fell asleep in the Lord on November 25, 1998 at the age of 81. Born Eva Muntian in Begeiti, Yugoslavia, on December 6, 1917, she immigrated to Canada at the age of six with her parents, Toma and Jona Muntian. The family settled in Montreal, Quebec, where she was educated and attended the school of nursing.

Eva married John Dinu in 1953 before the beginning of his theological studies. Later that year, she relocated to New York City where her husband attended St. Vladimir's Theological Seminary. Upon the completion of John's studies, Eva went with her husband as he answered the call of his Bishop to attend the summer camps at "Vatra Romaneasca".

After John Dinu was ordained into the Priesthood by Bishop Valerian, he and Psa. Eva moved to Flintoft / Assiniboia, Saskatchewan to serve the faithful there. In 1959, Psa. Eva moved with her husband to Chicago to serve St. Mary Parish.

Psa. Eva flaunted a deep-rooted affection for her rich Romanian heritage that was exceeded only by her profound love for her Orthodox faith. In Chicago, Psa. Eva organized cultural activities including Romanian dance groups and plays. She and Fr. John served the community in Chicago for 20 years and then retired to Florida.

Psa. Eva is survived by her husband, Fr. John Dinu; her first cousin, Petru Stoic; niece Miriana Dinu; nephew John Stoic; grand nephews Adrian & John Dinu; grand niece Diana and grand nephew Thomas Stoic.

May God rest her in peace. ✽

## HELP! AROY / Stanitz Scholarship Recipients

AROY and the Stanitz family are updating files of the AROY / Stanitz Scholarship recipients. We are missing the names of the recipients for the following years: 1977, 1978, 1980 & 1987. If you know who any of these recipients are, please contact John Stanitz (1908 Doncaster Ct., Wheaton IL 60187-8505, Tel.: (630) 665-4447.

## WEB SITE

Check out the Episcopate web site for Solia back issues and other great information  
<http://www.roea.org>

# IN MEMORY



**Boris Puscasu  
1923-1998**

Boris Puscasu passed away on February 2, 1998, at the age of 74. Funeral services were held at the Holy Trinity Romanian Orthodox Church in Troy, Michigan. Boris leaves behind his wife, Mary.

Boris was a Design Engineer at the Ford Motor Company. He had an outstanding career, receiving

many awards for his dedication and technical prowess, including the prestigious Master Design Award for his design and development of the airfoil windshield wiper, which later became a standard for the entire industry. This was only one of the many inventions and patents developed during his long and successful career.

Boris graduated in 1944 with a B.S. degree in Aeronautical Engineering from the Polytechnic Institute of Bucharest and with a Masters degree from the Technical University of Munich in 1946 on a Vatican scholarship. Boris had a brother and a sister. His brother died on the Russian front, and his father was executed by Russian occupational forces which seized Bessarabia from Romania. Boris defended his country as a pilot in the Romanian Air Force for which he flew 83 missions before being shot down, captured and then liberated from a prisoner camp by American forces.

Boris came to America on a foreign student visa and landed in Boston. He later moved to Detroit where he met and married Mary. He quickly used his many talents and educational background to forge a very successful career in engineering. He was an active member of Holy Trinity Church and the Romanian community. He designed the beautiful Troita Memorial Monument for the Romanian section at the Woodlawn Memorial Cemetery where he was laid to rest. Please say a prayer for Boris, a good and proud Romanian, a defender of the Country and the Church. God bless his soul, and eternal be his memory. ✽

## NEW RATES FOR OBITUARIES & GRADUATION ANNOUNCEMENTS

Effective with the July 1999 Issue of *Solia - the Herald*, the following rates apply. The cost includes a photo and text, not to exceed one column in the newspaper.

**Obituaries — \$250.00**

**Graduations — \$50.00**

Payment must be sent with the announcement. Make check payable to: **ROEA** and send to: PO Box 185, GRASS LAKE, MI 49240-0185.



# PARISH REGISTER

## BAPTISMS

- Balaj, Elizabeth Victoria**, daughter of Dr. David & Margaret Balaj, Utica, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparent: Tod Copacia.
- Bell, K.C. Ashton**, son of Roger & Carmen P. Bell, Atlantic Beach, FL. St. Anne Mission, Jacksonville, FL. Godparents: Dan & Liliana Ivan.
- Bell, Zachry Renoy**, son of Roger & Carmen P. Bell, Atlantic Beach, FL. St. Anne Mission, Jacksonville, FL. Godparents: Dan & Liliana Ivan.
- Blaga, Andrew Brandon**, son of Daniel & Simona L. C. Blaga, Hollywood, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Florin & Mary Covaci and John & Monica M. Oberthier.
- Bortnowschi, Philip Andrei**, son of Mihai & Andreea Bortnowschi, Kanata, ON. St. Nicholas Mission, Ottawa, ON. Godparent: Francisc Ion Dworschak.
- Bugay, Ezekiel**, son of Raymond & Carmen M. Bugay, Pittsburgh, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Godparents: John & Ioana Marmureanu.
- Cieslinski, Daniel**, son of Curtis & Anca L. Cieslinski, Gainesville, FL. St. Anne Mission, Jacksonville, FL. Godparents: Ioan & Adriana Surdu.
- Clamens, Nancy Nicole**, daughter of Guy & Nicole P. Clamens, Duvernay-Laval, PQ. St. Nicholas Mission, Montreal, PQ. Godparent: Ana Istoc.
- Copacia, Andrew (Bronson Drew)**, son of Trevor & Kimberly C. Copacia, Shelby Township, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparent: Tod Copacia.
- Dopazo, Ellah Nolia**, son of Guillermo & Cristina Dopazo, East York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihail & Daniela Iordan.
- Florescu, Gabriela Samantha**, daughter of Mihai & Camelia Florescu, Sterling Heights, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparent: Carmen Tripon-Ismail.
- Huzdup, Katherine Ioana**, daughter of Constantin & Mariana R. Huzdup, Hollywood, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Anton Anti & Ioana Gane.
- Ienciu, Stefan Steven**, son of Radu & Cornelia Ienciu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihai & Iuliana Dobrin.
- Iftime, Matthew**, son of Vasile & Nicole Iftime, Philadelphia, PA. Descent of Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Dumitru & Nicoleta Rad.
- Ionita, Alex**, son of Laurentiu & Simona Ionita, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihai & Carmen Diamandi.
- Istvan, Cristina Maria**, daughter of Tiberius & Monica Istvan, King of Prussia, PA. Descent of Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Maria Serban.
- Lia, Hillary**, daughter of Iulian & Daniela Lia, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Catalin & Cuanita Popescu.
- Lungu, James John**, son of Sorin & Smaranda G. Lungu, New York, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Marius & Cicindela Saulean.
- Madaras, Nora Simina**, daughter of Marcel & Mihaela Madaras, Columbus, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Valerian & Mihaela Simianu.
- Marga, Dora Lynn**, daughter of Teodor & Iuliana Marga, Nepean, ON. St. Nicholas Mission, Ottawa, ON. Godpar-

ents: Liviu & Doina Calin.

- Marta, Darius Justin**, son of Florian & Monica Marta, Dania, FL. Holy Cross, Hollywood, FL. Godparents: Remus & Cristina Savu.
- Mitchell, Amanda Dutchess**, daughter of Marks & Sally C. Mitchell, Betsville, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Miller & Cathie Marks.
- Mitchell, Ryan Dawson**, son of Joseph & Peaches Mitchell, Landover, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Lawrence & Tillie Mitchell.
- Munteanu, Anna Lucia**, daughter of Constantin & Carmen I.N. Munteanu, Bronx, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Laurian & Carmen Mohai.
- Nagy, Alexander Ryan**, son of Zoltan & Cristina G. Nagy, West Palm Beach, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Dezi & Tereza Nagy.
- Neacsu, Diana**, daughter of Danut & Sanda Neacsu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ion & Elena Ceausu.
- Petrovai, Denisa**, daughter of Nicolae & Daniela Petrovai, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Zlatinca-Carla Salant.
- Plesca, Nicholas Adonis**, son of Constantin & Maria Rus, Margate, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparent: Anchidim Rus.
- Popescu, Alex Gabriel**, son of Virgil & Mihaela Popescu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Alina Popescu.
- Pravat, Alexis Evangelious**, son of Daniel & Claudia V. Pravat, North Lauderdale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Dimitrios & Elisabet Fliakos.
- Rivera, Peter Julio**, son of Julio & Cuz Cortencia F.D. Rivera, Miramar, FL. Holy Trinity, Miramar, FL.
- Straulescu, Andrei**, son of Adrian & Daniela Straulescu, Philadelphia, PA. Descent of Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Adrian & Luminita Dumitrescu.
- Stef, Nicole**, daughter of Leon & Corina Stef, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristian Mates & Anca Mardan.
- Tarta, Mihai Kevin**, son of Radu & Mirela Tarta, Detroit, MI. Dormition Monastery, Rives Junction, MI. Godparents: Marius & Irina Danci.
- Zidarescu, Anna**, daughter of Radu & Dana G. Zidarescu, Bronx, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Vlad & Aurelia Radulescu.

## RECEIVED INTO THE CHURCH

- Clamens, Nancy Nicole**, Duverney, PQ. St. Nicholas Mission, Montreal, PQ. Rev. Fr. Dr. Cezar Vasiliu.
- Le, Tronghieu Huy**, Jacksonville, FL. St. Anne Mission, Jacksonville, FL. Rev. Fr. Adrian Balescu-Bastea.
- Piltz, Alexandru Petru**, Astoria, NY. Holy Trinity, Miramar, FL. Rev. Fr. Dumitru Sasu.
- Westerfield, Florence Catherine**, Warren, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. V. Rev. Fr. Laurence Lazar.

## MARRIAGES

- Cirjaru, Ionel and Gabriela Dumitrescu**, Hallandale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Sorin & Magdalena Popa.

*Cont. on page 14*



# World News

*Cont. from page 7*

## "Silent Liturgy" Celebrated for First Time in Iasi, Romania

On Sunday, February 7, with the blessing of Metropolitan Daniel of Moldova and Bucovina, the Divine Liturgy was celebrated at the Professional School for Surzi Iasi with the assistance of sign language for students with auditory deficiencies. This important event was organized by the Metropolitanate of Moldova and Bucovina through the Department of Social Assistance "Diaconia", the Diocese of Arges and Muscel, the Professional School for Surzi-Iasi, and the Surzi Association in Romania. Participants welcomed this first step and look forward to a continued, systematic spiritual effort of the Church to more fully integrate into the lives of people with auditory deficiencies.

## Extensive Relief Operations by IOCC in Balkans

In the midst of deteriorating conditions, relief efforts by International Orthodox Christian Charities (IOCC) continue in the Balkans. IOCC is one of the few international relief agencies that have maintained an expatriate and operational presence in the Federal Republic of Yugoslavia since NATO's air campaign began on March 24. IOCC is also working in Montenegro and Albania to provide relief to the tens of thousands of refugees who have arrived since March 24. Contributions to help relieve the suffering caused by the Kosovo crisis can be made by calling toll-free (877) 803-4622 or by sending donations to IOCC, P.O. Box 630225, Baltimore, MD 21263-0225.

## SYNDESMOS General Assembly in Finland

With the blessing of Archbishop Johannes of Karelia and All Finland, the XVI SYNDESMOS General Assembly will be held at the Valamo Monastery of the Holy Transfiguration in Finland from July 17-25, 1999. Founded in 1953, SYNDESMOS ("bond of unity" in Greek) is the World Fellowship of Orthodox Youth which counts 116 member movements in 41 countries. The Assembly will gather some 250 delegates from SYNDESMOS member movements around the world and representatives from movements and theological schools seeking membership. The theme of the Assembly is "Serve the Lord in Unity." The Assembly program will focus primarily on projects and programs to be conducted through the year 2003, although considerable time will be devoted to liturgical worship, presentations on local Church life, regional and interregional discussions, and workshops on various themes. Keynote speakers include: Hieromonk Symeon of Holy Cross Skete, Mount Athos, and Esther Hook-way of London, England. To contact SYNDESMOS: e-mail- [syndesmos@bianet.com.pl](mailto:syndesmos@bianet.com.pl) or <http://www.syndesmos.org.pl> ☩

# Parish Register

*Cont. from page 13*

- Georgescu, Sorin Mirel** and **Doina Campean**, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Jan & Ioana Manda.
- Ionescu, Florin Gabriel** and **Agatha Roxana Cirstean**, Montreal, PQ. St. Nicholas Mission, Montreal, PQ. Godparents: Catalin Vranceanu & Liliana Hudeicu.
- Le, Tronghieu Huy** and **Saveta Ileana Popa**, Jacksonville, FL. St. Anne Mission, Jacksonville, FL. Godparents: Florica & Ravi Chandra.
- Peter, Virgil Iulian** and **Geanina Bostan**, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristi & Ciprian Petrariu.
- Piltz, Alexandru Petru** and **Lavinia Maria Sasu**, Miramar, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Dr. Michel & Monica M. Cioroiu.
- Putina, Dan** and **Gabriela Ungureanu**, Montreal, PQ. St. Nicholas Mission, Montreal, PQ. Godparents: Marcel & Elena Breton.
- Rivera, Julio Peter** and **Anna Iris Velez**, Miramar, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Louis & Reyna Vargas.
- Rizan, Marcel** and **Georgeta Olaru**, Montreal, PQ. St. Nicholas Mission, Montreal, PQ. Godparents: Marius & Camelia Georgescu.
- Sanchez, Ernesto Surriba** and **Corina Borcea**, Aventura, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Daniel & Claudia Pravat.
- Stanciu, Cornel Sorin** and **Nancy Nicole Clamens**, Duvernay, PQ. St. Nicholas Mission, Montreal, PQ. Godparents: Ioan & Ana Istoc.

## DEATHS

- Bachiu, Eleanor**, 81. Descent of Holy Spirit, Assiniboia, SK.
- Baiceanu, John Brian**, Infant. Holy Trinity, Miramar, FL.
- Vasile, John**, 92. Holy Trinity, Miramar, FL.
- Balaban, Philipp Balavny**, 89. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA.
- Batejan, Kathryn**, 89. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA.
- Capota, John**, 80. St. Dumitru, New York, NY.
- Ciolac, Maria**, 81. St. Nicholas, Troy, MI.
- Cucu, Alexandru**, 90. St. Nicholas, Alliance, OH.
- Galdau, Ion**, 85. St. Dumitru, New York, NY.
- Haiman, Sofia Viorica**, 95. St. Nicholas Mission, Ottawa, ON.
- Hoppe, Aurelia**, 87. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Jinar, Jerome (Jerry)**, 81. St. Elias, Ellwood City, PA.
- Klein, Frank**, 83. Holy Cross, Hermitage, PA.
- Lacatus, Tiberiu**, 51. St. Nicholas Mission, Ottawa, ON.
- Micu, Petru**, 50. St. Mary, Cleveland, OH.
- Moldovan, Gregory**, 73. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Opris, Ioan**, 64. Holy Trinity, Miramar, FL.
- Predescu, Maria**, 89. Holy Trinity, Miramar, FL.
- Riley, Marlene L.**, 56. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Secue, Sandra Marie**, 53. St. Mary, Cleveland, OH.
- Sergei, Zubry**, 73. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA.
- Sirb, Florence Helen**, 80. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Spoa, George H.**, 58. St. Elias, Ellwood City, PA.
- Stann, John Wayne**, 83. St. George, Regina, SK.



# FINANCIAL REPORT

## EPISCOPATE SUPPORTERS

M/M Percy Avram, Mesa, AZ .....	\$500.00
Anne Mercea, Sterling Hts., MI .....	\$500.00
M/M John J. Regule, Hermitage, PA .....	\$200.00
Carmen Sylva Ladies Auxiliary, Youngstown, OH .....	\$100.00
M/M John C. Badila, Great Falls, VA .....	\$100.00
Eugenia S. Monroe, Brooklyn, OH .....	\$100.00
John V. Shunda, Fullerton, CA .....	\$100.00
M/M Petre Teodorescu, Scottsdale, AZ .....	\$100.00
Dn./M David Wey, Indianapolis, IN .....	\$100.00
M/M Nick Triff, Youngstown, OH .....	\$60.00
A. Florence Fenton, Canton, OH .....	\$50.00
Peter Lupsor, West Bloomfield, MI .....	\$50.00
M/M Nicholas Ioannou, Marco Island, FL .....	\$50.00
Ingrid Iskali, St. Louis, MO .....	\$50.00
M/M George Restea, Chicago, IL .....	\$50.00
Rev. Fr. & Psa. Cornel Todeasa, Monroe, CT .....	\$50.00
M/M Dan Tonita, Regina, SK .....	\$50.00
Florin & Maria Dumitriu, Youngstown, OH .....	\$30.00
M/M John C. Tilea, Youngstown, OH .....	\$30.00
Psa. Eleonora Lazar, Southfield, MI .....	\$25.00

## GENERAL DONATIONS

International A.R.F.O.R.A. ....	\$1,000.00
(ROEA/Bota Building Pledge)	
Helen Muntean, Troy, MI .....	\$35.00
(Pascha Donation)	
Rev. Fr. Romey Rosco, Dearborn Hts., MI .....	\$15.00
(dispensation fee)	

## MEMORIAMs

Dn. David Oancea, Grass Lake, MI .....	\$40.00
(IMO Maria Ciolac)	

## TROITZA CROSS FUND

(In Memory of Florence H. Sirb)

International A.R.F.O.R.A. ....	\$50.00
Rev. Fr. & Psa Leonte Copacia Jr., Shelby Township, MI .....	\$50.00
M/M Andrew Gib, Ellwood City, PA .....	\$25.00
M/M Leonard Jones & Family, Philadelphia, PA .....	\$25.00
M/M Daniel Poroch, St.Clair Shores, MI .....	\$25.00
M/M John P. Stanitz, Wheaton, IL .....	\$25.00
Florence Churilla, Roseville, MI .....	\$20.00

## EPISCOPATE DUES

Holy Nativity, Chicago, IL .....	\$6,675.00
(1998-1999)	
Sts. Constantin & Elena, Indianapolis, IN .....	\$349.69
(1999-2000)	

## EPISCOPATE SUNDAY

St. Mary, St. Paul, MN .....	\$525.00
------------------------------	----------

## LADIES AUXILIARY SUNDAY

St. Mary Ladies Auxiliary, St. Paul, MN .....	\$500.00
---	----------

## BISHOP'S TRAVEL FUND

International A.R.F.O.R.A. ....	\$600.00
---------------------------------	----------

## DEPARTMENT OF RELIGIOUS EDUCATION

National A.R.O.Y. ....	\$3,300.00
(Camp Vatra Donation)	
Alexander Ghehardt Foundation .....	\$2,300.00
(1999 Scholarships)	
1998 Conference Fees .....	\$340.00

YESTERDAY ... TODAY ... TOMORROW

# 40TH ANNUAL DEBUTANTE BALL

## ATTENTION ALL PROSPECTIVE DEBUTANTES

Anyone between the ages of 15-18, and interested in being presented to the Romanian Orthodox Community during the 50th Annual AROY Conference on Sunday, September 5th, in Detroit, Michigan, should contact your parish priest for the necessary forms. If for some reason you cannot locate the forms, please contact me, and I will send them to you immediately. All forms must be returned to me no later than June 26, 1999.

**Ginny Vincent**

**Debutante Ball Co-Chairperson**

**28515 E. Kalong, Southfield, MI 48034**

**Phone: 1-248-353-9076**

**Email: [www.gcent@mediaone.com](mailto:www.gcent@mediaone.com)**

# ALEXANDER CUCU DIES

The Episcopate Office has been informed that Alexander Cucu, one-time priest in the Episcopate, died on April 8, 1999, in Alliance, Ohio, where he had lived for the past 35 years. He was born on October 3, 1909, in Romania to George & Istina Cucu. He was graduated from the Theological School of Andrei Saguna, Sibiu and ordained in the Cathedral.

He came to the U.S. in 1935. He lived in Alliance since 1962. He was at the St. Nicholas parish from 1962-1981. His wife, Cornelia M. Salca (+5/31/95) preceded him in death.

Those who lived through this era of turbulence and antagonisms know the individuals involved. Those who came after the time may read about this in the **First Fifty Years of the Romanian Orthodox Episcopate of America** by Professor Bobango.

Burial was on April 13, from the Sharer-Stirling-Skivolocke Funeral Parlor, Alliance, Ohio, with Interment in an Alliance, Ohio cemetery. The funeral service was with the blessing of H.G. Bishop NATHANIEL by Rev. Fr. Raymond Samoila, St Nicholas Parish, Alliance, Ohio.

May God rest his soul and have mercy on him. ✱

## DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE

Ingrid Iskali, St. Louis, MO .....	\$100.00
------------------------------------	----------

## MISSION FUND

National A.R.O.Y. ....	\$1,000.00
International A.R.F.O.R.A. ....	\$172.00
(St. Paraschiva Campaign)	

## SEMINARIAN FUND

International A.R.F.O.R.A. ....	1,500.00
National A.R.O.Y. ....	\$500.00

## WILLIAM STANITZ-A.R.O.Y.

## SCHOLARSHIP FUND

National A.R.O.Y. ....	\$500.00
------------------------	----------



# ÎN LIMBO, DAR NU PENTRU CĂ VOIM

Bombardarea Iugoslaviei de către NATO la cererea Statelor Unite a afectat adânc comunitatea ortodoxă din Statele Unite. Printre credincioșii aflați în America se numără și albanezi și sârbi, cu toții membri ai aceleași mari comunități ortodoxe din America. Albanezii catolici și Musulmanii fac și ei parte din țesătura multi-culturală a cetățenilor din Statele Unite. Există o strânsă cooperare între credincioșii ce fac parte din comunitățile ortodoxe creștine din Nordul Americii și mai puțină lor reprezentare prin ierarhii aflați în Permanenta Consfătuire a Episcopilor Canonici Ortodocși (SCOBA).

Toți ortodocșii au simțit înțepăturile presei Statelor Unite, poate s'au simțit chiar "stânjeniți." Presa și televiziunea au creat o imagine a "Ortodoxiei Sârbe," ca fiind un fel de "popor ațățător la război," și prin asociație, toți creștinii Ortodocși (care sunt încă considerați ca "străini" pe aceste meleaguri, indiferent de cât timp au trăit sau au fost născuți pe acest continent) sunt de aceeași seamă.

Nu avem cunoștință de niciun răspuns ortodox laic la această criză. Astfel, toți acei interurbani, grupuri camaraderesti și acei care își trâmbează o mai mare "implicare laică," toți aceștia nu sunt altceva decât niște "tigri de hârtie" când trebuie să răspundă la o problemă care se resfrânge asupra întregii Ortodoxii.

Ar trebui să fie cunoscut că "SCOBA" a inițiat un efort de a mijloci o încetare-a-focului la Paștele "Apusenilor" și la Paștele Ortodox, dar guvernul lui Clinton a ignorat pe ierarhi și i-a insultat chiar nevoind să onoreze o teleconferință stabilită, nici să-i primească ca o singură reprezentanță, ca purtători de cuvânt a Ortodocșilor Americani. Istoria va relata că a existat cel puțin o încercare serioasă a ierarhilor de a mijloci, dar Casa "Albă" a trecut cu tăvălugul peste acești reprezentanți ai celor 7 milioane de cetățeni americani, fără a clipi din ochi. Nu este oare probabil că politicienii americani ar fi voit să aibe de a face cu o singură persoană cu autoritate, decât cu o colecție talmeș-balmeș de ierarhi legați de jurisdicții străine? E de prisos să repetăm că ceea ce contează sunt "voturile și bank-notele," și că afacerile Americii sunt afaceri!

Ar fi fost oare posibil ca "SCOBA", care include ierarhia sârbă, să fie recunoscută de guvernul american și să fie acceptată ca o voce mai puternică în rânduiala publică, asupra problemei Iugoslave? Probabil că nu. Ar fi putut să fie? Probabil că nu (deoarce SCOBA nu este o singură autoritate ci un amestec de autorități etnice). Presa n'a menționat nimic despre eforturile depuse de "SCOBA" de a mijloci. Președintele și susținătorii lui pot primi pe unii sau pe toți ierarhii, individual la Casa noastră "Albă" dar, ca să spunem adevărul, nu va vedea în ei decât niște persoane reprezentând o enclavă etnică particulară având doar o valoare limitată în ceea ce privesc voturile și campaniile electorale. Una este să primești un Arhiepiscop sau Mitropolit și cu totul altceva să stai față în față cu un

Patriarh!

Această entitate majestoasă, "SCOBA," a fost percepută de politicienii noștri ca fiind exact ceea ce este, un pseudo-amestec de diferite comunități etnice, "semi-autonome," ba chiar mai puțin decât "semi-autonome," a căror reprezentanți au o autoritate în propriile lor comunități și se bucură de respect în comunitatea Ortodoxă largă, dar care nu au nicio autoritate în viața reală, și nu doar politicoasă, care definește realitatea politicii și puterii americane.

Sfințiți Ierarhi, importanța vizitelor noastre individuale la Casa "Albă" este un miraj! Și este miraj deoarece, în timp ce puterile guvernamentale ar putea avea un oarecare interes pentru un anumit grup etnic, din pricina unei puteri politice și colective sau financiare, prezența noastră individuală este înjosită deoarece este fragmentată și neimportantă atâta vreme cât nu reprezintă întregul Trup al lui Hristos, Sfânta lui Biserică ai cărei arhiepiscopi suntem noi. Trebuie să avem un Patriarh ca toate națiunile ortodoxe civilizate, pe cineva care să stea față către față cu autoritatea civilă a acestui pământ.

Cei care sunt cinstiți vor admite că "SCOBA" nu are un precedent ecclesiastic, nici un statut prezent. Participarea fiecărui ierarh ca membru, este tolerată sau ignorată sau chiar necunoscută de Bisericile-Mame. Ea nu este SFÂNTUL SINOD al unei Biserici Americane Autocefale, ci o întrunire arbitrară care emite scrisori "publice" la Paște și la Nașterea Domnului; o organizație fără dinți și nevertebrată pentru a face lucrul necesar și firesc de a balansa guvernarea civilă și credincioșii ei. Americanii sunt fericiți să proclame "un guvernământ al poporului, de către popor și pentru popor," ceea ce ar trebui să însemne că Ortodoxia trebuie să participe la guvernare nu doar pe un temei personal ci ca un trup, Trupul lui Hristos, puternic, recunoscut și capabil să facă declarații în fața Congresului sau Casei "Albe."

"SCOBA" își dă o importanță auto-umflată când (sau mai degrabă, dacă) este primită și apoi se dezumflă, ca în cazul prezentei crize, când puterile ei sunt limitate, tocmai pentru că nu este Sfântul Sinod al unei Biserici Autocefale. Slăbiciunea puterii ei se vedește nefolositoare când confruntă o problemă ca aceea din fața noastră la Kosovo. Dacă ar fi existat un Sfânt Sinod cu un Patriarh întâistătător, prezenta stare de război nu ar fi existat. Probabil Casa "Albă" ar fi fost într'adevăr albă și Ortodoxia ar fi fost de mare folos națiunii noastre. Am folosit SCOBA destul ca o cârjă de olog — e timul să încetăm a ne ascunde în spatele trupului ei ineficace, și să umblăm "pe ambele noastre picioare."

De fiecare dată când o asemenea criză trece, nerezolvată sau neafectată de Biserică, suntem chemați la osândă. Nu mai putem greși cum am făcut-o în Pennsylvania. Nu mai poate exista un alt "Ligonier-non-Ligonier." Atunci a fost momentul propice pentru un nou "Tea Party," un alt "Ligonier tea Party," dar noi



am lăsat fluxul să treacă și acum stăm la condamnare. A cerut vreo Biserică mamă o retragere a semnăturilor celor ce au semnat? Pe cei temei? Și dacă nu, de ce nu?

Nu există nicio rațiune de a nu avea o Biserică Autocefală în America, a tuturor creștinilor ortodocși, cu un Patriarh întâistătător al unui Sfânt Sinod, cu școli, institute, mănăstiri și parohii, cum este rânduiala în toate țările "Ortodoxe." Este credința lor mai "ortodoxă" decât a noastră? Nu suntem și noi "ortodocși"? Unde suntem "eterodocși"? Dacă nu suntem "ortodocși" cum se face că suntem în comuniune unii cu alții și cu Bisericile Mame?

Prezenta situație a Ortodoxiei neunite este o formă de colonialism care nu este întemeiată pe Scriptură, oricum ar interpreta cineva versetul din Matei "Mergeți și botezați toate neamurile" ca însemnând că fiecare își află mântuirea numai într'un popor etnic. Cântăm troparul că suntem numiți o nouă seminție, seminția lui Hristos. Ar trebui oare să ne numim după numele Statelor noastre: "Illini," "Ohioeni," "Pennsylvăneni" etc., și atunci, născuți fiind într'un anumit trib, noi ne vom mântui în el. Și dacă ne mutăm dintr'un Stat

într'altul, va fi nevoie să importăm preoți și tradiții dela Statul nostru de baștină, pentru a ne fi asigurată mântuirea?

Credința Ortodoxă nu admite existența unui "limbo." Și totuși Americanii Ortodocși trăiesc, fără voia lor, într'un "limbo ortodox." Cum putem ieși din el? Să lăsăm ca fiecare Comunitate Ortodoxă Creștină (și astfel să nu mai vorbim de jurisdicții), cu ierarhii ei respectivi, să ceară binecuvântarea Bisericii lor Mame de a fi recunoscute ca "Autocefale," precum a făcut-o Mitropolia Rusă în 1970. Iar dacă nu, potrivit canoanelor, e nevoie de trei episcopi pentru a crea un Sinod.

Purtând mărturie lui Hristos, Sf. Ioan Botezătorul a spus ucenicilor săi: "Acela trebuie să crească iar eu să mă micșorez" (Ioan 3; 30). Este timpul ca SCOBA să se micșoreze pentru ca o Biserică Ortodoxă Autocefală a tuturor creștinilor ortodocși din America să crească.

A trăi în Statele Unite nu este a trăi în Limbo. E timpul ca înainte de Milenium să ne ridicăm spre cerul unei Biserici Autocefale. ✱

+ NATHANIEL,

unul dintre cei trei episcopi ai Detroitului

## SĂMÂNȚA A FOST ARUNCATĂ

Criteriul folosit de P. Sf. Sa Episcopul Nathaniel, pentru a scoate la iveală necesitatea unirii diverselor jurisdicții ortodoxe în America, ar putea fi socotit de unii politic, de alții pragmatic și de alții "necanonic." Dar formarea jurisdicțiilor n'a fost oare "canonizarea" unor criterii politice și pragmatice, când întâistătătorii Bisericii au copiat împărțirea geografică a imperiului roman și au pus episcopi, mitropoliți și patriarhi peste toate teritoriile, din imperiu și chiar de la marginile imperiului? Episcopul Nathaniel a insistat asupra "unei singure voci" ortodoxe într'o lume secularizată la maximum.

Bine înțeles, că un asemenea criteriu sună poate ciudat pentru țările ortodoxe, ca România, Rusia, Bulgaria etc. unde această "unică voce" a existat odată cu formarea respectivelor neamuri. Și într'un fel există și astăzi, cu toată occidentalizarea, pentru a nu spune secularizarea țărilor respective. În România, și pesemne în mai toate celelalte țări ortodoxe, dacă "poporul" ar fi întrebat în care "autoritate" se încrede, majoritatea va spune "biserica," apoi armata și undeva pe la coadă guvernul. În America însă, ortodocșii baricadați în jurisdicțiile lor, mai mici sau mai mari, mai sărace sau mai bogate, gâlcevindu-se fiecare în limba lor, nu pot forma o asemenea autoritate. E ca și cum Mielul lui Dumnezeu se sfărâmă și se împarte deosebit după fiecare limbă și fiecare neam. Și din pricina gâlcevii nu-i ia nimeni în serios.

"Una și singura voce" de care vorbește P.S. Episcop Nathaniel este un lucru de care occidentalii, seculariștii, iluminații, umaniștii, democrații, sunt cu totul străini, deoarece refuză orice rol al bisericii în rânduiala văzută și mai ales "politică" a societății. Ceea ce se petrece în țările ortodoxe, desigur nu cu amploarea și puterea

avută la începutul imperiului creștin bizantin, poate fi socotit un fel de prelungire a "modului" de viață a imperiului bizantin, în care autoritatea bisericii se împletea cu puterea temporală. Oare împăratul, începând cu Constantin cel Mare, nu era socotit episcop al treburilor din afară ale Bisericii? Oare împărații și domnitorii nu aveau câte un sfătuitor în divanul țării? Oare multe hotărâri ale sinoadelor ecumenice n'au fost executate de armata împăraților? Oare n'au fost mari ierarhi care au păstrat ființa neamurilor ortodoxe. "Prin aceste trei mijloace," spune de pildă Patericul Românesc, prin preoți vrednici și biserici, prin școli confesionale și prin cărți tipărite în grai românesc, mitropolitul Andrei Șaguna a întărit peste Carpați unitatea credinței ortodoxe, unitatea etnică națională și unitatea de gândire și acțiune, împotriva atâtor influențe străine." Iar un Alexandru Ion Cuza, cu toată camarila de masoni din jurul lui, asculta glasul stareșului Calinic de la Cernica.

Aceasta "una și singură voce" ortodoxă, într'o lume, ca America, structurată sufletește pe principiul "de a crede fiecare ce vrea sau de a nu crede deloc," devine aproape o obligație pentru ierarhii ortodocși, fiind de fapt menirea pentru care Dumnezeu i-a trimis sau i-a născut aici. Altminteri, ortodoxia din America se va dilua până la reforme și dispariție. Din acest punct de vedere menținerea în continuare a fărâmițării ortodoxe, inevitabilă la începuturile ei pe aceste meleaguri, se întoarce chiar împotriva ortodoxiei. Iar fărâmițarea unor comunități etnice, cum suntem noi românii, de pildă, unii sub jurisdicția bisericii - mame, aflată peste mări și țări, iar alții adoptați formal de o jurisdicție aflată pe acest continent, este anacronică și continuă

Cont. la pag. 18



să fie exprimarea unei ortodoxii de getto, fără nici un viitor. Înglobarea ambelor într-o mitropolie sau patriahie autocefală este singura soluție.

E o încălcare a canoanelor? Desigur că este, dacă canoanele făcute în anumite împrejurări și motivări istorice, se absolutizează. Desigur s'ar încălca acele canoane, înțepenite în interpretări ce convin setei de putere a unor Patriarhi, mai ales ecumenici. Dar cine mai socotește astăzi valabil canonul care afurisește pe orice preot sau ierarh care merge la un doctor evreu? Ah, unele sunt permanente și altele nu sunt! Ce justifică permanența lor când împrejurările, condițiile și motivările nu mai sunt aceleași care au stat la baza formulării lor cu secole mai înainte? Oare certurile între jurisdicții sunt de ieri sau azi? Oare patriarhul de la Constantinopol, dansând în jurul canonului 28, mai are dreptul să se socotească stăpân peste toate "diasporele"? De ce bisericile rupte de Constantinopol și devenite autocefale își arogă dreptul de a avea sub jurisdicția lor orice comunitate "diasporică" de același neam și nicio altă jurisdicție să nu-și bage nasul în ciorbele lor etnice?

Comisiile și comitetele pregătitoare ale unui Mare și Sfânt Sinod Ecumenic, au și fixat procedeul de a se obține autocefalia. Faci cerere la biserica-mamă, și dacă aceasta o aprobă, o face cunoscută Fanarului, care dacă vrea, o comunică tuturor Bisericilor Autocefale spre aprobare și abia la urmă ar semna și el tomosul autocefaliei. În rânduiala aceasta nu sunt enumerate însă intrigile de culise, amănările nesfârșite, târguierile, presiunile și șantajul politic, de a căror măiestrie și ipocrizie sunt renumiți patriarhii ecumenici. De aceea, chiar dacă Biserica-mamă și-ar da consimțământul și ar propune autocefalia vreunei comunități ca ale noastre, pe lângă primirea întru comuniune din partea tuturor Bisericilor Autocefale, influențată și prelucrată din culise de Patriarhul Ecumenic, mai trebuie în ultima instanță și patalamaua acestuia, care de frica creării unui precedent, va refuza sau amâna până la sfântul așteaptă.

Ceeace Episcopul Nathaniel consideră din acest punct de vedere nu este ignorarea canoanelor, nici "modificarea" celor existente, ci doar "adaptarea" lor după duh la condițiile și situațiile noi din nordul Americii, inexistente pe vremea formulării lor. Cu siguranță că eparhiile "etnice" ortodoxe vor cere bisericilor-mame binecuvântarea acestora. Iar dacă bisericile-mame vor refuza dintr'o pricină sau alta, dintr'o conveniență politică sau alta, vorba Episcopului Nathaniel, e nevoie "de trei episcopi pentru a crea un Sinod." Dar de ce să se ajungă până acolo?

Și în acest context, ca amănunt, ceea ce se petrece în grădina bisericii ortodoxe române din America, este desuet, nu pentru că legătura Arhiepiscopiei Bisericii Ortodoxe Române este sub autoritatea canonică a Bisericii Ortodoxe din România, ci pentru că refuză să considere sau să facă parte din acea una și singură voce ortodoxă. Și o atare voce este a unui Sfânt Sinod

al Bisericii Ortodoxe Autocefale din America de Nord, care nu trebuie confundată cu OCA. Ori, în ceea ce ne privește, primul pas pentru aceasta ar trebui să fie unirea acestor două eparhii izvorâte din același neam ortodox. Și spunem "ar trebui," deoarece Unirea jurisdicțiilor de care vorbim, se poate face și fără acelea care vor să rămână sub dependența și în sinodul bisericilor-mame. Mai târziu sau mai vreme, dacă au urechi de auzit, vor auzi.

Sămânța a fost aruncată de P.S. Episcop Nathaniel. Este comoara ce o lasă moștenire. Dar creșterea și rodirea ei nu depinde numai de Episcopul Nathaniel. Unde va cădea sămânța? Va fi semănată pe un loc pietros al ierarhilor care o primesc cu bucurie, dar neavând rădăcină în sine, întâmplându-se strămtorare sau prigoană, unele din partea Patriarhului din Fanar, altele din partea Bisericilor mame, s'ar sminti? Unde va cădea sămânța? Printre spinii care aud chemarea, dar grija acestei lumi, comoditatea și înșelăciunea avuției, o va înăbuși și o va face neroditoare? Să ne rugăm să cadă în pământ bun, care va aduce rod. ✽

Dinu Cruga

## DESPRE SFÂNTA BISERICĂ

Biserica este viața de comuniune a oamenilor cu Dumnezeu prin Hristos, în Duhul Sfânt, manifestată concret prin acte de credință, prin participarea la aceleași Sfinte Taine și slujbe săvârșite de cei investiți cu puterea Duhului Sfânt — episcopii, preoții, diaconii —, cărora la revine conducerea credincioșilor pe calea mântuirii, o dată cu propovăduirea Evangheliei și sfințirea lor.

Hristos ne iubește pe toți, frații Săi, și ne cheamă la El, iar locul de reală întâlnire duhovnicească și de viețuire tainică împreună cu Hristos este Biserica, în care El, fiind cap văzut al ei, este permanent prezent până la sfârșitul veacurilor.

Numirea de Biserică se dă comunității celor ce formează poporul lui Dumnezeu, dintre care unii viețuiesc aici pe pământ, iar alții triumfă în cer, aceștia din urmă fiind dreptii și sfinții Vechiului Testament, cât și toți cei ce au viețuit pe pământ, după venirea Mântuitorului, silindu-se să ajungă "la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos" (Efeseni 4, 13), la care se adaugă și îngerii. De aceea, Sfinții Părinți vorbesc despre o Biserică luptătoare, cere se războiește împotriva păcatului aici pe pământ, și despre una triumfătoare, a îngerilor, dreptilor și sfinților, care au triumfat în lupta împotriva răului.

Mântuitorul Hristos vorbește clar despre Biserica pe care o va întemeia prin jertfa Sa pe Cruce: "Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui" (Matei 16, 18). Biserica a fost inaugurată văzut la Cincizecime, ziua ei de naștere, când Duhul Sfânt s'a pogorât peste apostoli și, în urma prediciei lui

*Cont. la pag. 20*



# PRIETENUL MEU, SÂRBUL

Pe Nenad l-am cunoscut la Vlatadon, mănăstire a Patriarhiei Ecumenice, în care sunt găzduiți studenți din toată lumea ortodoxă pe perioada frecventării cursurilor Facultății de Teologie din Tesalonica. A avea un prieten dintr-o altă țară înseamnă a-ți apropia, cumva, și personaliza întreg acel popor. Poate că prietenia cu Nenad nu mă lasă să trec pasiv pe lângă tragedia acestui popor și, totodată, răstoarnă în capul meu imaginea promovată de mai marii zilei în legătură cu ceea ce se întâmplă în ultima vreme în Iugoslavia vecină. Adică, că avem de-a face acolo cu un comunist înrăit, Miloșevici, care "e pus" să terorizeze și să extermine o minoritate necăjită, ce a avut nefericirea să se nască în provincia Kosovo, și tot același "învechit în rele" — imagine simplă de obținut în contextul actual, dat fiind trecutul și opțiunile sale politice — se opune cu vehemență intrării "neapărate" a trupelor NATO în regiune, pentru normalizarea situației.

Într'unul din jurnalele postului național de televiziune, în perioada Negocierilor de la Rambouillet, pe marginea unui reportaj, în care erau intervievate mai multe persoane, se făcea un comentariu cam așa: "Deși la Belgrad cele mai multe forțe se opun prezenței trupelor NATO în Kosovo, există totuși și voci care sunt de acord cu această intervenție." Și este arătat, spre confirmarea comentariului, un danez!

Totți belgrădenii, de la cel mai tânăr, până la cel mai vârstnic, răspundeau că sunt gata să-și pună viața pentru apărarea provinciei Kosovo. Mi-a rămas în minte cel mai vârstnic dintre ei: "Știu că Miloșevici a făcut greșeli și că avem în față un adversar mult mai puternic, dar în eventualitatea unor atacuri ale NATO îmi voi lua cei patru fii și vom merge să ne apărăm independența."

Pentru apărarea obiectivelor militare din Iugoslavia, așadar, pe care le amenință NATO cu bombardarea, își vor da viețile acel om simplu cu cei patru fii ai săi, care pot fi chiar Nenad și frații lui. Mi-a venit în minte și o mică discuție mai veche, pe care a deschis-o Nenad, și care mi-a părut atunci ciudată (era pe timpul luptelor din Bosnia): "Dacă ai fi pus de conducerea politică să lupți împotriva unor frați ortodocși, să zicem a sârbilor, ai fi de acord?" Sârbului îi plăcea să mă tachineze și cu faptul că noi, românii, cel puțin în al doilea Război Mondial, n'am avut o poziție "prea clară." Am încercat să-i spun, știind unde bate, că e o întrebare nu numai lipsită de realism, dar și absurdă. A insistat. Cred că i-am aruncat, pentru a scăpa de el, un: "Depinde de context." Nu mi-aș fi închipuit atunci că nu vor trece decât câțiva ani până când întrebarea prietenului meu va căpăta sens, fie ea și numai la nivel conceptual, deocamdată. Iată că am fost pus, cel puțin în două rânduri, de conducerea pe care am votat-o, să mă simt cumplit de rușinat față de Nenad. O dată, din pricina acordului utilizării spațiului nostru aerian, în caz de conflict armat cu frații noștri sârbi, unui pact militar a cărui ființare, dată fiind desființarea Pactului de la Varșovia, nu numai că nu mai are sens, dar sfidează chiar și normele moralei ateiste. A doua oară, cu scrisoarea prin care îi sfătuim noi pe sârbi că e bine să accepte un pact care le sfidează

integritatea teritorială în primul rând și, apoi, independența. În sprijinul acestor poziții oficiale ale noastre vin comentariile buletinelor de știri, care, prezentând evenimentele legate de Kosovo, duc disimulat, copiind Occidentul, o puternică campanie antisârbească. La tot pasul avem comentarii ca acesta: "Ieri, la Pristina, într'un atentat cu bombă au murit 18 persoane și tot ieri au fost descoperite cadavrele a 4 albanezi, membrii ai UCK."

Sârbii, care n'au totuși ca mijloc de luptă atentatul, sunt, așadar, persoane, iar albanezii, albanezi măcelăriți. O publicație pariziană, care a avut curiozitatea să identifice o bătrânică, a cărei fotografie ilustra un cotidian nemțesc cu legenda: "Albaneză musulmană din Kosovo, plângându-și rudele ucise," a avut surpriza să constate că bătrânica era, de fapt, sârboaică. Cotidianului nemțesc i-a scăpat chiar și faptul că în spatele bătrânicii fotografiate se afla un cimitir cu cruci. Ceea ce m'a convins însă că "impetuoșitatea" acestei desfășurări a trupelor "de pace" natoiste în Kosovo s'ar putea să fie ipocrită, a fost un moment al negocierilor de la Rambouillet. Când sârbii au lansat ideea acceptării unor desfășurări de trupe internaționale, dar nu sub umbrelă NATO, ci ONU, cei care comandau negocierile au respins categoric această idee, care părea mai mult decât rezonabilă, dacă s'ar fi urmărit cu adevărat evitarea vărsării de sânge. Mi-am adus aminte atunci de fabula cu lupul și mielul care-i "tulbura" acestuia apa.

Nu cred să sârbii sunt niște "uși de biserică" în acest conflict, dar, totuși, se confruntă cu o minoritate care, cu arma în mână, declară că vrea ruperea provinciei Kosovo de Serbia și independența ei și care arată totodată că nu le arde de glumă. Cu certitudine, conflictul nu ar fi căpătat proporțiile actuale dacă albanezii din Armata de Eliberare din Kosovo (UCK), acuzați de altfel de amestec în traficul cu droguri și armament și în industriile internaționale de spălare a banilor, nu s'ar fi trezit peste noapte vârful de lance al unor puternice interese internaționale, greu încă de precizat și care să îi scarpine în coarne. Căci, în același timp, același tip de conflict (doar coordonatele geografice diferă), în care minoritatea respectivă este poate chiar justificată în cererile ei, aceiași lideri mondiali îi răspund cu măsuri diametral opuse.

Este adevărat că unul din defectele majore ale sârbilor este "căpoșenia." Căpos e și Nenad și toți sârbii pe care i-am cunoscut prin el. Dar, în cazul nerenunțării la Kosovo, ea este mai mult decât justificată. În 1389, pe Câmpia Mierlei, la capătul unei lupte dramatice împotriva păgânătății — luptă care avea să marcheze și intrarea acestei provincii în păienjenii vitregiilor istoriei —, și-a lăsat în chip eroic oasele, pentru apărarea provinciei Kosovo și a creștinătății, unul dintre cei mai mari eroi naționali ai sârbilor. Chiar dacă momentul avea să însemne începutul sensibil al declinului istoric al marii puteri sârbești medievale, legendele despre cneazul Lazăr, decapitat atunci de turci, avea să hrănească spiritual trecerea cu fruntea sus a poporului sârb prin istorie.

*Cont. la pag. 20*



## Prietenul Meu ... *Cont. de la pag. 19*

Kosovo a dat sârbilor "miorițe" și "meșteri Manole" și este pentru sârbi mai mult decât pentru noi Maramureșul legendar al prinților noștri întemeietori. Martiriul cneazului Lazăr a reușit să treacă Kosovo în structura ființială a sârbilor și să facă din el unul din filonii principali ai culturii, istoriei și identității sârbești. De aceea, sârbii fără Kosovo sunt umiliți și cu ființa națională știrbită.

Nu e de trecut cu vederea că în acea bătălie de la Kosovo, chiar dacă n'a izbutit, cneazul Lazăr a fost ajutat și de oșteni trimiși de Mircea cel Bătrân. Și, fiindcă veni vorba, poate că nu era de prisos ca cei care ne reprezintă, înainte să fi luat vreo atitudine în acest conflict, să fi aruncat vreo privire pe fereastra istoriei și să fi văzut că a fost o perioadă în care ne-am comunicat și crescut istoria în chip perihoretic cu acest popor vecin. Poate că nu este ne semnificativ nici faptul că partea de apogeu a istoriei noastre se întâmplă să coincidă chiar cu această perioadă a simbiozei la vârf dintre cele două popoare. Căci, ce putem vedea la o succintă trecere a acestui capitol istoric? Anca, fiica lui Nicolae Alexandru Basarab (1352-1364), a fost soția țarului sârb Ștefan Uroș; Radu I (1377-1382) s'a căsătorit cu o fiică a cneazului Lazăr. La Rovine, cnejii sârbi, forțați de turci să lupte alături de turci contra creștinilor, preferă să se lase uciși, decât să iasă victorioși "păgânii"; Sfântul Nicodim de la Tismana (+1406), venit din Serbia, dă un puternic suflu monahismului de la noi, ridicând Vodița (1371) și Tismana (1378) (ajutat și de cneazul Lazăr), iar ucenicii săi sau chiar el însuși, Prislopul, și, probabil, tot ucenici de-ai lui, Mănăstirea Neamțului și alte Mănăstiri din Moldova; Radu cel Mare (1459-1508) are ca sfătuitor pe mitropolitul sârb Maxim Brancovici al Ungrovlahiei (acesta atrage atenția asupra unității de neam dintre munteni și moldoveni și reușește să aplaneze vărsarea de sânge dintre aceștia), iar la cârma tiparniței sale de la Târgoviște pune tot un sârb, pe Macarie, și el viitor mitropolit al Ungrovlahiei și cel care a tipărit primele cărți slavone la noi. Radu Paisie (1535-1545) aduce la tiparnița din Târgoviște doi meșteri tipografi tot sârbi, pe călugărul Moise și pe Dimitrie Liubavici, la care își vor face ucenicia diaconul Coresi și alți tipografi români: Neagoe Basarab (1512-1521) ia ca soție pe Despina Milița, iar Petru Rareș (1527-1546) pe Doamna Elena, ambele din familia despoților sârbi Brancovici; un alt Brancovici, Sava, Mitropolit al Ardealului (1656-1680), milita la 1675 pentru românizarea slujbelor; Hilandarul, celălalt mare filon istorico-cultural al sârbilor, s'a bucurat și el în istorie, de atenția "substanțială" a domnilor români. Aici m'a dus Nenad să-mi arate strugurii cei biruitori, pe care îi rodește vița de vie ce răsare din bătrânul mormânt al Sfântului Simeon, de fapt voievodul Ștefan I Nemanja, care a venit la Athos urmându-l pe prințul Rastko, fiul său, care, renunțând la succesiunea tronului și a onorurilor ce urmau să-i revină, fugise deghizat în Sfântul Munte, unde a îmbrăcat haina monahală, cu numele de Sava. Împreună, cei doi sfinți de mai târziu, tată și fiu, au întemeiat în 1198 Hilandarul sârbesc. Cel mai de preț lucru, însă, pe care l-am avut și

îl avem în comun cu sârbii — singurul care poate apropia cu adevărat popoarele — și care ne înfrățește pentru veșnicie cu aceștia, nu-l vom pomeni aici, pentru a nu fi catalogați ca fundamentalisti de noile viziuni dominante ale secolului.

Având în vedere și faptul că sârbii sunt singurii noștri vecini cu care nu am avut vreun diferend în istorie, dacă tot nu-i putem ajuta, le-am fi putut spune acelor oameni care ne tot amenință cu prosperitatea, cam așa: "Măi, oameni, avem și noi un prieten vecin, cu care ne-am împăcat întotdeauna și n'am vrea să-l rănim cumva acum. Și dacă tot ne spuneți că ne veți integra în hora voastră cu specificitățile noastre, respectarea prieteniei e una cam dintre ultimele caracteristici care ne-au mai rămas. Dacă renunțăm și la acestea s'ar putea să nu ne mai integrați, ci să ne dezintegrați, și să nu ne mai recunoașteți decât după hainele noastre sărăcicioase. Iar în cazul că ne-au dictat să le purtăm așa, trebuie să luăm seama, căci dacă de dictatura comunistă ne-a scăpat ideea democrată, de "dictatura democratică" cine ne va mai scăpa?"

Acum pot să-i răspund lui Nenad că, în acest context, n'aș fi de acord să lupt decât împotriva politicianilor mei. Dar mă tem că până la urmă prietenia noastră va cădea victimă încercării de inserare a unei "culturi" de tip "Birou Oval," într'un spațiu și o cultură ale căror prinți au știut să moară martiric sau, tot martiric, să refuze bunăstarea și avantajele cârmuirii acestei lumi.

Nenad predă acum, în timpul dintre dese coborâri la subsol (exerciții de adăpostire în caz de alarmă aeriană), la una din catedrele Facultății de Teologie din Belgrad. L-am sunat să ne scrie cum se raportează Biserica Sârbească la situația din Kosovo. "Alta este lucrarea Bisericii!," mi-a răspuns. Dar nu s'a putut abține să-mi spună și că: "Mi-ar place să cred că, în ceea ce ne privește, poziția poporului tău este alta decât cea a politicianilor voștri." \*

**Maricel POPA**

*Articol preluat din ziarul "Vestitorul Ortodoxiei" An. XI. nr. 221-222, 15 Martie 1999.*

## Despre Sfânta ... *Cont. de la pag. 18*

Petru, au primit credința, botezându-se "ca la trei mii de suflete" (F.A. 2, 41). După porunca Mântuitorului, Sfinții Apostoli au întemeiat în diferite regiuni Biserici locale.

Întemeind Biserica, Mântuitorul i-a dat și puterea de a continua întreita Sa slujire: a învăța, a sfinți și a conduce pe oameni spre mântuire.

Iisus Hristos este Capul Bisericii, iar noi creștinii suntem "mădulare ale trupului mistic al lui Hristos, "și pururi i-a pus Dumnezeu în Biserică" (I Corinteni 12, 28). În afara Bisericii nu există mântuire. De aceea toți oamenii trebuie să facă parte din Biserica lui Hristos.

Datorită faptului că Hristos este Capul ei, iar Duhul Sfânt este prezent în permanență în ea, Biserica este infailibilă, adică nu poate greși niciodată. \*

*(Din Calendarul Creștin Ortodox 1999 tipărit cu binecuvântarea P.S. Sale NIFON Episcopul Sloboziei și Călărașilor)*



# SFÂNT, SFINȚI ȘI SFINȚENIE

Ar putea să pară oarecum forțat faptul că Biserica a rânduit ca una dintre duminicile din calendar, respectiv prima după Rusalii, să fie dedicată în exclusivitate cinstirii **Tuturor Sfinților**, din moment ce fiecare zi a anului este consacrată unuia sau mai multor sfinți. Cel puțin două sunt motivele care stau la baza acestui fapt. Mai întâi, este acela că numărul sfinților cuprinși în calendar este cu mult mai mic decât cel real, pe care numai Dumnezeu îl cunoaște cu adevărat, Scriptura vorbind de o mulțime nenumărată a lor ("Îi vei număra pe ei și mai mult decât nisipul se vor înmulți" — Ps. 138, 18). Un alt motiv este acela că Biserica — trupul lui Hristos, care cuprinde în sine întreaga umanitate, este un organism viu ce prin puterea Sfântului Duh, își sfințește neîncetat mădularele sale alcătuitoare, or această lucrare nu va înceta decât atunci când istoria însăși va înceta, astfel că mereu vor apare, noi și noi sfinți, sporind numărul celorlalți.

Pentru a înțelege cât mai bine rostul pentru care îi cinstim pe sfinți, va trebui, înainte de toate, să ne clarificăm câteva aspecte legate de acest act religios. Știm din învățătura Bisericii Ortodoxe, învățatură fundamentată temeinic pe Revelația dumnezeiască, cuprinsă în Sfânta Scriptură, că sfințenia este una din însușirile exclusive ale lui Dumnezeu, pe care o putem defini drept identificarea ființei și a voinței Sale cu Binele absolut, înțelegând prin aceasta că tot ceea ce este și tot ceea ce vine de la Dumnezeu se confundă, până la contopirea desăvârșită cu binele, Dumnezeu fiind însuși Binele și izvorul său.

Ce este sfințenia divină în esența ei, nu vom reuși niciodată să exprimăm cu adevărat, pentru că mintea omenească se dovedește neputincioasă și cuvântul sărac în fața inefabilului divin. Ceea ce noi percepem este doar o umbră, un reflex al măreției dumnezeiești, și chiar puținul pe care îl percepem este cu atât mai greu de surprins în cuvinte, sau de fixat în concepte, care finalmente se dovedesc incapabile să redea absolutul.

Sfințenia nu este însă o însușire a lui Dumnezeu închisă în El însuși, pentru că Dumnezeu însuși nu este o simplă entitate circumscisă Sieși, fără nici o contingentă cu lumea și cu omul, ci Ființă într-o continuă deschidere și apropiere către o altă ființă — omul, căreia vrea să-i comunice și să-i dăruiască din preaplinul Său, învăluind întreagă creația cu sfințenia Sa, așa cum ni se descoperă în viziunea profetului Isaia: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot; plin este tot pământul de mărirea Lui" (Is. 6, 3).

Omul simte, chiar dacă nu poate exprima decât cu foarte mare greutate, că sfințenia, deși este însușirea unei ființe superioară sieși, a cărei prezență îi inspiră o paletă întreagă de sentimente: admirație, teamă, uimire, etc., dar în același timp îl și atrage într'un mod irezistibil și greu exprimabil. Simte că este mai presus

de sine, ca o presiune de dincolo de sine, care îl cheamă neconținut să iasă din propria-i lume mărginită, impulsionându-l la o permanentă depășire de sine, și a propriei sale condiții terestre, în care se simte stingher și mereu neîmplinit. Așa cum o percepem, sfințenia divină ne apare ca un paradox, pentru că, pe de o parte, ea este mai presus de capacitatea noastră comprehensivă, dar în același timp ne este totuși comunicabilă, căci altfel nu am putea-o dobândi; ne transcende, și în același timp, fără să ne fie întru totul străină, ne îndeamnă la autotranscendere; ne este străină, și totuși ne regăsim în ea, căci în afara ei existența umană ar fi lipsită de sens.

Este posibilă sfințirea omului, din moment ce știm că ea este o însușire prin excelență a naturii divine? Sf. Părinți recunosc în faptul că omul este creat "după chipul lui Dumnezeu" o anume stare de sfințenie latentă a naturii umane, înțeleasă însă doar ca o potență, care poate fi actualizată numai prin împreuna noastră lucrare cu harul cel sfânt și sfințitor al lui Dumnezeu "singurul, unicul sfânt după firea Sa este Dumnezeu, mădularele Sale nu sunt sfinte decât prin participarea lor la această unică sfințenie" (P. Evdochimov, Arta icoanei, p. 110). "Chipul" pe care îl dobândește fiecare ființă umană, începând încă din primul moment al existenței sale, se dorește împlinit în prototipul după care a fost creat, tinde să devină asemenea lui: "precum dorește cerbul izvorul apelor, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule. Însetat-a sufletul meu de Dumnezeul cel viu; când voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu" (Ps. 41, 1-2).

Despre o adevărată sfințire a omului însă, nu se poate vorbi decât din momentul în care devine conștient de faptul că el nu poate exista, și nici nu se poate justifica, doar prin el însuși, că adevăratul sens al existenței sale se află în afară și dincolo de sine și de propria-i lume. Numai în Dumnezeu ajunge omul deplin, spuneau părinții sinodului de la Calcedon, iar spre o reală deplinătate a sa, omul nu va putea accede decât în măsura în care se împărtășește din izvorul sfințeniei divine.

Privită din perspectiva umană, sfințenia înseamnă chemarea pe care Dumnezeu o adresează omului, îndemnul la permanentă autodepășire și împlinire în altceva decât este el: "Fiți dar voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este" (Mt. 5, 48), chemare care presupune, cu necesitate, răspunsul conștient și liber, și în deplină responsabilitate, pe care omul îl dă acestei chemări (Apoc. 3, 20).

Există în ființa omului o tensiune, o aspirație spre sfințire, căreia Dumnezeu îi vine în întâmpinare. El ni se deschide și ni se face apropiat în măsura în care noi ne deschidem și ne apropiem de El: "Apropiati-vă de Dumnezeu și Se va apropia și El de voi" (Iac. 4, 8).

*Cont. la pag. 22*



Nimic nu ne va ajuta să înțelegem mai bine procesul complex de sfințire al omului, decât însuși cuvântul prin care este redat acest fapt, pentru că în limba greacă, limba originală de redactare a Sfintei Scripturi, cuvântul **ieron** avea, deopotrivă, sensul de **sacru**, dar și cel de **jertfă**, surprinzând cât se poate de bine însăși esența actului respectiv, căci sfințirea omului este posibilă doar în măsura în care se jertfește pe sine: "nimeni nu se poate mântui altfel decât prin actul oferirii sale lui Dumnezeu într-o dăruire de sine integrală. Dar nimeni nu se poate oferi ca jertfă curată altfel decât prin unirea cu Hristos, Care se oferă neîncetat pentru noi ca jertfă curată și totală Tatălui" (Pr. D. Stăniloae, Rugăciunea lui Iisus, p. 30). Cu cât se depășește mai mult, și își depășește propria-i condiție, cu atât omul se sfințește, aducându-se pe sine ca pe o jertfă lui Dumnezeu. În esența ei, sfințirea omului este o permanentă stare de jertfire de sine, o degajare de propria-i identitate, trecere dincolo de sine, golirea de sinele propriu pentru a se lăsa tot mai mult locuit de Dumnezeu, căci "acolo unde s'a biruit firea, acolo se cunoaște că se află de față Cel mai presus de fire" (Sf. Ioan Scărarul, Scara, XV, 3 în Filoc. vol. 9, p. 222). Acest lucru îl vom observa cel mai bine la sfinții care, în toată viața lor, n'au făcut altceva decât să se dăruiască pe ei înșiși lui Dumnezeu.

P. Tușea spunea că sfântul este forma pură a ființei religioase, stadiul maxim până la care poate urca ființa umană, realizând acea stare de sfințenie lăuntrică care iradiază și în afară, făcând în același timp și trupul transparent. "Socotesc că nu trebuie să se socotească cineva sfânt, înainte de a preface în loc sfânt pământul acesta (trupul)" spunea același P. Tușea. În literatura ascetică ortodoxă este celebru cazul Sf. Serafim de Sarov, care ajunsese la acea stare de sfințenie lăuntrică, a cărei lumină iradia din întreaga sa ființă, or această întâmplare este tocmai ilustrarea faptului că lumina sfințeniei pe care o dobândesc sfinții învăluiește în același timp chiar și lumea în care trăiesc. Mai mult, dăruindu-se pe ei înșiși lui Dumnezeu, sfinții dăruiesc în același timp, ca pe o ofrandă, și lumea lui Dumnezeu, sfințind-o prin lumina ce se revarsă, din ființa lor, "făcând pământul cer, cu strălucirea faptelor bune" (Utrenia, hvalite, stih 2).

Sfințenia nu este rezervată doar anumitor categorii de oameni, ci e o țință la care sunt chemați să ajungă toți oamenii, ea dând adevăratul sens al vieții umane, care deși existentă în istorie, și dependentă de materie, nu este totuși strict închisă în ea, căci adevăratul ei sens trece dincolo de aceasta. Sfințenia este chemarea pe care Dumnezeu o adresează tuturor oamenilor, pentru că El vrea cu toți oamenii să fie asemenea cu El, "voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină" (1 Tim. 2, 4). Nu se poate spune că există o listă a unor obligații valabile doar pentru monahi, și o alta pentru laici, spre exemplu, ci aceleași criterii sunt obligatorii, deopotrivă, pentru toți,

indiferent de starea lor, fie ei laici sau clerici, monahi sau nemonahi, "cei ce trăiesc în lume, deși căsătoriți trebuie ca în toate celelalte să semene cu călugării ... Vă înșelați foarte gândind că există lucruri cerute laicilor și altele cerute monahilor: toți avem de dat aceeași socoteală" (Sf. Ioan Gură de Aur, Omilie la Evrei, 7, 4).

Viețile Sfinților, Patericul și celelalte multe cărți ale spiritualității răsăritene ilustrează cu prisosință acest fapt, demonstrând că nu se poate vorbi de un mod anume prin care omul poate ajunge la sfințenie, pentru că finalmente toți oamenii sunt chemați la dobândirea ei. Practic, putem vorbi de o infinitate de ipostaze ale sfințeniei, după numărul subiecților angajați în acest proces teandric, fiecare realizând, după măsura firii și a personalității sale proprii, grade și stări de sfințenie. O întâmplare din **Istoria monahilor** vine să ilustreze această realitate. Despre Pafnutie, unul dintre monahii îmbunătățiți ai pustiei, se spune că a cerut la un moment dat lui Dumnezeu să-i arate pe cei egali cu el în sfințenie. Într-o vedenie i se arată: un tâlhar care a salvat viața unei femei care s'a rătăcit în pustie, un primar de sat generos și drept, și un negustor de perle care și-a împărțit averea săracilor.

Pentru a ajunge la măsura sfințeniei nu trebuie să te rupi neapărat de lume, pentru că sfinții trăiesc cel mai adesea printre semenii lor, în deplină smerenie și discreție, știuți numai de Dumnezeu, sfințindu-i și pe ceilalți prin prezența lor. Ioan Moshos în cartea sa, **Pășunea duhovnicească**, vorbește despre un monah tânăr, care nu se sfiește să frecventeze cele mai insalubre taverna, păstrându-și însă nealterată curăția sufletească, însă comportarea lui stârnește invidia unui monah bătrân, care deși petrecuse cincizeci de ani într-un schit, în nevoiță aspră, n'a reușit să ajungă la aceeași măsură duhovnicească.

Sfințenia nu se confundă, în nici un caz, cu o simplă corectitudine formală, în genul "dreptății" pe care o aveau fariseii, ci ea este trăirea lăuntrică a misterului divin, plonjarea în înfinitul lui Dumnezeu. Spre piscul dumnezeirii poți urca anevoie, de-a lungul unei vieți întregi, cu opintelile și căderile inerente, după cum te poți apropia într-o străfulgerare, în care orice opreliște este depășită, și orice graniță arsă, cheștiunea ținând nu atât de felul trăirii, ci de cel al intensității ei. Despre Sf. Teodor Stălpnicul (sec. 6), se spune că a petrecut șaiszeci de ani pe un stâlp în nevoiță aspră. Spre sfârșitul vieții l-a rugat pe Dumnezeu să-i descopere care îi va fi răsplata viitoare, iar Dumnezeu îi descoperă că aceasta îi va fi egală cu a unei comediantes din Damasc, care pe patul de moarte, și-a dăruit întreaga agoniseală unei familii cu mulți copii, care trăia în mizerie.

Dacă Biserica Ortodoxă acordă în cadrul cultului său atât de bogat un loc aparte cinstirii sfinților, aceasta nu trebuie să ne facă, în nici un caz să credem că astfel am impieta în vreun fel anume, cultul de adorare pe care îl datorăm lui Dumnezeu, căzând în exclusivismul

*Cont. la pag. 23*



# CREZ ORTODOX

Cred în Sfînta Treime.

Cred într'Unul Domn Iisus Hristos, Care neschimbat — din milă și iubire pentru noi — S'a întrupat spre a ne mîngîia, a ne veni în ajutor și a ne da simțul demnității și nobleței. Care pentru noi oamenii. S'a urcat vitejește pe Cruce deoarece n'a fost numai bun, blînd și smerit cu inima ci și, mai presus de orice, curajos. Care a mers către moarte nu numai ca un miel dus la junghiere ci și ca un leu hotărît să înfrunte chinul. Care n'a vrut să pătimească măreț și solemn, ci să fie batjocorit și ocărit și să rabde pînă la capăt agonia cea mai cumplită și mai înjositoare din cîte pot fi. Pentru ca astfel să asume cel mai caracteristic dintre elementele condiției omenești — suferința.

Care pe cei drepti îi iubește și de cei păcătoși Se îndură, însă celor netemători le poartă o trainică și nedezmințită afecțiune, fie ei încărcăți cu grele trecute poveri. Care nu uită că a fost și El om pe acest pămînt, unde Și-a primit stigmatul și a dobîndit o silă anume față de turnători, funcționari strașnici și birocrație.

Cred în Duhul Sfînt, Care suflă unde și cînd vrea, spre scandalul și zăpăceala fariseilor, angeliștilor și habotnicilor. Care, ca și Tatăl și Fiul, vrea altceva decât numai forme, filosofie, dovezi istorice și scripturale. Căruia Îi este lehamite de țapi și viței sub orice chip, pricepîndu-se a-i desluși și identifica în formele lor cele mai moderne și mai neașteptate. Carele nu grăiește pilduitor, serafic și prețios, Carele ne alăuzește modest și sigur, după dreapta socotință și nu apreciază în mod deosebit stilul voit onctuos, mâinile cucernic împreunate și morala ostentativă.

Credința noastră, sunt convins, nu se confundă cu "înalta spiritualitate," nu urmărește o cunoaștere ocultă, o igienă mintală ori constituirea unei prime de asigurare la Județul de Apoi și este străină de unele intransigențe naive ca de pildă: Orice ar fi, eu nu mint (pe cînd monahul îmbunătățit din Pateric minte pentru a salva, la nevoie, viața unui om). Și nu se potrivește cu o concepție pur organizatorică a Bisericii — organizare juridică și rece și, pînă la urmă, inchizitorială: Frunți încruntate și grumaji țepeni. După cum nici cu hlizeala prostesc serafică ori neorînduiala și neastîmpărul. Nu se lasă înfrîntă și convinsă de toate silniciile, durerile, nedreptățile și cruzimile lumii. Crede în Dumnezeu adversativ: Împotriva, în ciuda, în pofida lor, deși ele, vai, există cu prisosință.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor și dezrobirea de sub jugul prejudecăților, micimilor și meschinăriei, spre adoptarea unor reacții creștinești în iureșul vieții de toate zilele, faptelor și evenimentelor ei.

Nu aștept ca Dumnezeu să ne rezolve treburile noastre lumești, a căror înțeleaptă chivernisire ne revine nouă ca ființe înzestrate de El cu o minte rațională și o inimă fierbinte. Nu dau treburilor acestora lumești mai multă însemnătate decât se cuvine, dar nici nu le disprețuiesc deoarece țin de creația divină. Iar viața,

defăimîndu-i deșărtăciunile, o iau în serios, pentru că într'însa și printr'însa ni se joacă soarta de veci.

Cred în Biserică și în Sfintele Taine, mă aștept ca Biserica să nu se amestece unde nu-i șade bine a interveni și să păstreze cu sfințenie cele duhovnicești spre întărirea noastră. Totodată, contradictoriu și paradoxal, n'o vreau nici oarbă și nepăsătoare la păsurile credincioșilor și la complicațiile existenței.

Dau puțină importanță filosofiei, argumentelor istorice, moralismului, estetismului și erudiției, care toate nu-s de o ființă cu dreapta credință liberă, nemotivată, pascaliană. Nu-mi fac iluzii. I-am citit pe existențialiști, dar nici nu văd totul numai în negru, știu că lumea e neunitară și surprinzătoare, că totul — în bine ca și în rău — se poate petrece în cuprinsul ei.

Mă rog fierbinte să fiu cucerit de Domnul Hristos și slobozit din mrejele părelnicilor și de frică, să mă port bine cu semenii, să mă învrednicesc de o ținută nimerită unuia ce poate fi oricînd numit prieten al Domnului și să-mi fie nu numai faptele ci și gîndurile curate și onorabile.

Cred în minuni și că Iisus Hristos, cu instinct de vîânător, se va milui de mine deși mă las atît de greu răpus de nesfârșita Lui iubire.

Aștept, mort de spaimă și plin de nădejde, Judecata de Apoi, știu că nu știu nimic, n'am nici o dovadă, nici un argument și nici o îndreptățire și singurul lucru pe care-l știu este că Domnul e Calea, Adevărul și Viața. Aflat pe Golgota în vremea răstignirii sunt sigur că nu l-aș fi cerut Domnului să coboare de pe Cruce spre a crede că e Împărat. Ci, odată cu Dostoievski, cred că măcar de-ar fi adevărul altceva decît Hristos, eu tot voi rămîne, orice s'ar întîmpla, cu Hristos.

Mulțumesc puterilor cerești că m'am învrednicit a crede, că mi s'a făcut această neasemuită onoare și din tot sufletul rostesc, strigînd cu lacrimi ca la Marcu 9, 24; "Cred, Doamne! Ajută necredinței mele." ✱

N. Steinhart

(din vol. "Dăruind vei dobîndi")

## Sfânt, Sfinți ... *Cont. de la pag. 22*

practicat de toate cultele neoprotestante, care refuză orice cinstire acordată sfinților. Adevăratul motiv pentru care Biserica Ortodoxă îi cinstește pe sfinți este acela că omul, păstrîndu-se în harul lui Dumnezeu, și adăpîndu-se neîncetat din izvorul sfințeniei divine, poate ajunge el însuși la măsura sfințeniei.

Îi cinstim pe sfinți nu pentru ceea ce sunt în ei înșiși, ci pentru ceea ce Dumnezeu lucrează în ei. "Prin sfinții care sunt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia Lui întru dînșii" (Ps. 15, 1), pentru faptul că prin ei Dumnezeu își descoperă voia și prezența Sa. "Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui" (Ps. 67, 36); mai mult, ei sunt cinstiți, pentru vrednicia și curăția vieții lor, de Dumnezeu însuși: "cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui" (Ps. 115, 3). ✱

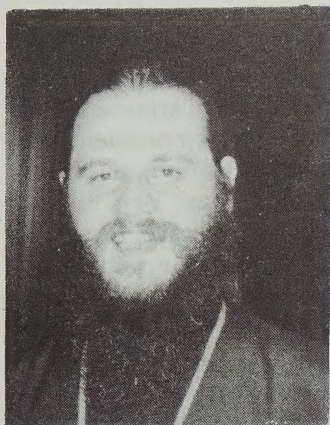
Pr. N. Stoia

(Telegraful Român, Iunie 1998)



# NOI PREOȚI PRIMIȚI ÎN RÂNDUL CLERULUI EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN AMERICA DE NORD

## Arhimandrit Theofan Kojă (Adrian-George)



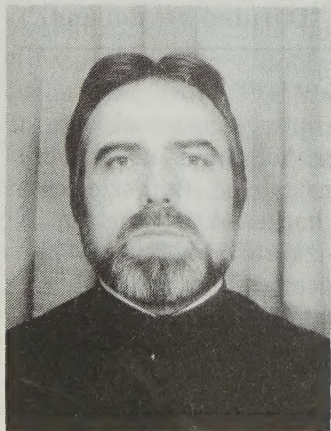
S'a născut în Noiembrie 1966 la Tirana Albania, din părinți aromâni. Cursurile primare și liceale le-a urmat la Tirana între 1973-1981, Între 1981-1985 urmează cursurile unui Liceu economic tot în Tirana. Între 1985-1987 satisface serviciul militar și din 1987 până în 1991 urmează cursurile Academiei de Științe Economice din Tirana. În 1992 urmează

un curs intensiv de teologie la Durres, Albania.

În 1993 la chemarea P.S. Calinic Episcopul Argeșului vine în România și urmează cursurile Facultății de Teologie din București, ca bursier. La 1 Ianuarie 1995 a fost hirotonit întru diaconie și la 6 Ianuarie 1995 a fost tuns în monahism de P.S. Episcop Calinic al Argeșului, primind numele de Theofan. În Mai 1995 este hirotonit întru preoție de către P.S. Calinic al Argeșului și ridicat la rangul de arhimandrit.

Între 1995 și 1997 slujește ca preot misionar la parohia Sf. Ștefan, "cuibul cu barză" din București. Între 1998 și 1999 a vizitat Statele Unite de 5 ori. În perioada 15 Ianuarie - 11 Aprilie 1998 conduce ca preot paroh interimar, biserica ortodoxă română "Sfânta Cruce" din Hermitage, Pennsylvania. Urmează a fi numit ca preot la biserica "Sf. Apostol Toma" din Saint Louis, Missouri.

## Diacon Ionel Cudrițescu



S'a născut în anul 1951, luna Iunie, la Bârlad, jud. Vaslui, având ca părinți preotul Teodor Cudrițescu și Tatiana Cudrițescu. Între 1958-1970 a urmat cursurile primare, gimnaziale și liceale în orașul Berești, jud. Galați. În perioada 1973-1978 urmează cursurile Fac. de Inginerie Geologică și Geofizică din București. Student fiind, în ultimul an,

se căsătorește cu Maria-Elena Grigorescu, fiică și nepoată de preot, și în 1979 au o fetiță Raluca-Theodora. În 1981 au a doua fetiță Ioana-Elena.

Între 1978 și 1983 a lucrat ca inginer la Intreprinderea Metale Rare din București. În 1983 se transferă la Institutul de Studii și Proiectări Hidroenergetice din București care în 1991 s'a scindat. Pr. Cudrițescu trece la Institutul de Studii geotehnice și geofizice, unde a

lucrat până în 1996 când e emigrat în Canada, stabilindu-se la Toronto.

Paralel cu ingineria, în 1992 se înscrie la Facultate de Teologie din București pe care a absolvit-o în 1996. În 1995 este hirotonit întru diaconie de P.S. Teodosie Snagoveanul pe seama parohiei Cuțitul de Argint din București. La ora actuală slujește ca diacon la Biserica Sfântul Gheorghe din Toronto, Ontario, alături de preotul paroh Ioan Bunea.

## Diacon Gheorghe-Teodor Petruțiu



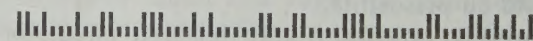
S'a născut la Sibiu la 4 Martie 1969 din părinții Gheorghe și Maria Petruțiu. Între 1975-1983 a urmat cursurile primare la Săliște, jud. Sibiu iar cursurile liceale le-a urmat la liceul "Octavian Goga" din Sibiu între 1983 și 1987. Între 1987-1992 a urmat cursurile Institutului Teologic din Sibiu. În 1994 a fost admis la programul de doctorat. În 1994 s'a

căsătorit cu Mihaela-Roxana Diaconescu.

Între 1991 și 1998 a funcționat cantor la catedrala Mitropolitană din Sibiu. În Februarie 8, 1998 a fost hirotonit întru diaconie de P.S. Visarion Rășinăreanu Episcop-Vicar al Ardealului. A funcționat în continuare cantor până la 6 Februarie 1998, când a venit în Statele Unite. La ora actuală slujește ca diacon la Biserica Sfânta Maria din Cleveland, Ohio, alături de preotul paroh Remus Grama. ✱

SOLIA — THE HERALD  
PO BOX 185  
GRASS LAKE MI 49240-0185  
USA

Periodicals  
Postage Paid  
at Jackson  
and additional  
offices



\*\*\*\*\*ALL FOR ADC 945

SAMPLE  
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY  
2311 HEARST AVE  
BERKELEY CA 94709-1319

S 102  
P 278